

SMERNICE

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 16. septembra 2010

o spremembah Smernice ECB/2000/7 o instrumentih monetarne politike in postopkih Eurosistema

(ECB/2010/13)

(2010/598/EU)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alineje člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti člena 12.1 in člena 14.3 v povezavi s prvo alinejo člena 3.1, členom 18.2 in prvim odstavkom člena 20 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Enotna denarna politika zahteva opredelitev instrumentov in postopkov, ki se uporabljajo v Eurosistemu, sestavljenem iz nacionalnih centralnih bank (NCB) držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: sodelujoče države članice), in Evropske centralne banke (ECB), da bi se ta politika izvajala na enoten način v vseh sodelujočih državah članicah.
- (2) ECB je pooblaščen, da sprejme potrebne smernice za izvajanje denarne politike Eurosistema, NCB pa so dolžne ravnati v skladu s temi smernicami.
- (3) Smernico ECB/2000/7 z dne 31. avgusta 2000 o instrumentih monetarne politike in postopkih Eurosistema ⁽¹⁾ bi bilo treba spremeniti, da bo odražala spremembe opredelitve in izvajanja postopkov in operacij denarne politike Eurosistema. Najpomembnejše od tega je:
(a) pregledati in spremeniti okvir za obvladovanje tveganj pri kreditnih operacijah Eurosistema; (b) zagotoviti skladnost ravnanja v primerih neizpolnjevanja obveznosti; (c) izboljšati in okrepiti določbe o ukrepih, ki jih lahko Eurosistem po lastnem preudarku uporabi pri reševanju vprašanj glede finančne trdnosti nasprotne stranke; (d) omogočiti Svetu ECB, da odloči, da lahko ECB v izrednih

okolščinah centralizirano izvaja dokončne transakcije; (e) z namenom omejitve kreditnega in pravnega tveganja zmanjšati tveganje razveljavitve prodaje premoženja s tem, da se originatorji kolateraliziranih vrednostnih papirjev in finančno premoženje za zavarovanje terjatev iz kolateraliziranih vrednostnih papirjev omejijo na tiste iz Evropskega gospodarskega prostora (EGP); (f) uvesti novo merilo primernosti za lastno uporabo kritih obveznic, neskladnih z direktivo UCITS (strukturiranih kritih obveznic), pri katerih finančno premoženje za zavarovanje terjatev predstavljajo stanovanjska posojila; (g) dodati nove pojme v Dodatek 2 k Prilogi I, nekatere pojme pa natančneje opredeliti; (h) spremeniti Dodatek 4 k Prilogi I, da bo odražal spremembe statističnih predpisov; (i) uskladiti določbe in uvesti druge manjše spremembe, ki povečujejo doslednost in preglednost –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Smernica ECB/2000/7 se spremeni:

1. Priloga I k Smernici ECB/2000/7 se spremeni v skladu s prilogo I in II k tej smernici.
2. Priloga II k Smernici ECB/2000/7 se spremeni v skladu s Prilogo III k tej smernici.

Člen 2

Preverjanje

NCB pošljejo ECB najkasneje do 9. oktobra 2010 podrobnosti glede besedil in sredstev, s katerimi se nameravajo uskladiti s to smernico.

⁽¹⁾ UL L 310, 11.12.2000, str. 1.

Člen 3

Začetek veljavnosti

1. Ta smernica začne veljati dva dni po njenem sprejetju.
2. Prilogi I in III se uporabljata od naslednjega dne po objavi te smernice v *Uradnem listu Evropske unije*.
3. Priloga II se uporablja od 1. januarja 2011.

Člen 4

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na NCB sodelujočih držav članic.

V Frankfurtu na Majni, 16. septembra 2010

Za Svet ECB
Predsednik ECB
Jean-Claude TRICHET

PRILOGA I

Priloga I k Smernici ECB/2000/7 se spremeni:

1. V uvodu se opomba ⁽¹⁾ nadomesti z naslednjim:

„⁽¹⁾ Svet Evropske centralne banke v skladu s členom 282(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije uporablja besedo ‚Eurosistem‘ kot izraz, ki označuje tiste sestavne dele Evropskega sistema centralnih bank, ki opravljajo njegove temeljne naloge, tj. Evropsko centralno banko in nacionalne centralne banke tistih držav članic, ki so uvedle enotno valuto v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije.“

2. Oddelek 1.1 se nadomesti z naslednjim:

„Evropski sistem centralnih bank (ESCB) sestavljajo Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke (NCB) držav članic Evropske unije (EU) (*). Dejavnosti ESCB se izvajajo v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije ter Statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: Statut ESCB). ESCB vodijo organi odločanja ECB. Svet ECB je tako odgovoren za oblikovanje denarne politike, Izvršilni odbor pa je pooblaščen za izvajanje denarne politike v skladu s sklepi in smernicami, ki jih sprejme Svet ECB. Kolikor je možno in ustrezno ter s ciljem zagotoviti operativno učinkovitost ECB naloži NCB (**), opravljanje poslov, ki so sestavni del nalog Eurosistema. NCB lahko med članicami Eurosistema izmenjujejo posamezne informacije, kot so na primer operativni podatki v zvezi z nasprotnimi strankami, ki sodelujejo v operacijah Eurosistema, če je to potrebno za izvajanje denarne politike (***). Operacije denarne politike Eurosistema se izvajajo pod enakimi pogoji v vseh državah članicah (****).“

(*) Opozoriti je treba, da NCB držav članic, ki niso uvedle enotne valute v skladu s Pogodbo o delovanju Evropske unije, obdržijo svoja pooblastila na področju denarne politike v skladu z nacionalnim pravom in zato niso vključene v izvajanje enotne denarne politike.

(**) V celotnem dokumentu se izraz ‚NCB‘ nanaša na NCB držav članic, ki so uvedle enotno valuto v skladu s Pogodbo.

(***) Za te informacije velja zahteva po varovanju poslovne skrivnosti iz člena 37 Statuta ESCB.

(****) V celotnem dokumentu se izraz ‚država članica‘ nanaša na državo članico, ki je uvedla enotno valuto v skladu s Pogodbo.“

3. Oddelek 1.2 se nadomesti z naslednjim:

„Poglavitni cilj Eurosistema je ohranjanje stabilnosti cen, kakor je opredeljeno v členu 127(1) Pogodbe. Če to ni v nasprotju z njegovim poglavitnim ciljem stabilnosti cen, mora Eurosistem podpirati splošne ekonomske politike v EU. Pri uresničevanju svojih ciljev mora Eurosistem ravnati po načelu odprtega tržnega gospodarstva s svobodno konkurenco, pri čemer daje prednost učinkovitemu razporejanju virov.“

4. Oddelek 1.3.1 se spremeni:

- (a) Uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„Operacije odprtega trga imajo pomembno vlogo v denarni politiki Eurosistema, ko gre za uravnavanje obrestnih mer, uravnavanje likvidnosti na trgu in signaliziranje naravnosti denarne politike. Eurosistem ima za izvajanje operacij odprtega trga na voljo pet vrst instrumentov. Najpomembnejši instrument so *povratne transakcije* (izvajajo se na podlagi repo pogodb ali zavarovanih posojil). Eurosistem lahko uporabi tudi *dokončne transakcije*, izdaje *dolžniških certifikatov ECB*, *valutne zamenjave* in *zbiranje vezanih vlog*. Operacije odprtega trga se izvajajo na pobudo ECB, ki tudi odloča o instrumentu, ki se bo uporabil, in pogojih za njegovo izvršitev. Lahko se izvajajo na podlagi standardnih avkcij, hitrih avkcij ali dvostranskih postopkov (*). Glede na njihove cilje, rednost in postopke se lahko operacije odprtega trga Eurosistema razdelijo na naslednje štiri kategorije (glej tudi tabelo 1).

(*) Različni postopki za izvajanje operacij odprtega trga Eurosistema, tj. standardne avkcije, hitre avkcije in dvostranski postopki, so opredeljeni v poglavju 5. Pri *standardnih avkcijah* poteče največ 24 ur med najavo avkcije in pošiljanjem obvestil uspešnim ponudnikom. Standardnih avkcij se lahko udeležijo vse nasprotne stranke, ki izpolnjujejo splošna merila primernosti iz oddelka 2.1. *Hitre avkcije* se običajno izvedejo v časovnem okviru 90 minut. Eurosistem lahko za sodelovanje pri hitrih avkcijah izbere omejeno število nasprotnih strank. Izraz ‚dvostranski postopki‘ se nanaša na kateri koli primer, ko Eurosistem izvede transakcijo z eno ali nekaj nasprotnimi strankami, ne da bi pri tem uporabil avkcijske postopke. Dvostranski postopki vključujejo operacije, ki se izvedejo prek borz vrednostnih papirjev ali prek tržnih posrednikov.“

- (b) Tretja alineja se nadomesti z naslednjim:

„Operacije finega uravnavanja se izvajajo občasno s ciljem uravnavanja likvidnosti na trgu in uravnavanja obrestnih mer, zlasti z namenom izravnati učinke, ki jih imajo na obrestne mere nepričakovana nihanja likvidnosti na trgu. Operacije finega uravnavanja se lahko izvajajo na zadnji dan obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv z namenom uravnavati morebitno likvidnostno neravnovesje, nastalo po dodelitvi v zadnji operaciji glavnega refinanciranja. Operacije finega uravnavanja se v prvi vrsti izvajajo kot povratne transakcije, lahko pa so tudi v obliki valutnih zamenjav ali zbiranja vezanih vlog. Instrumenti in postopki, ki se uporabljajo pri izvajanju operacij finega uravnavanja, se prilagodijo glede na vrsto transakcije in posebne cilje, ki se jih želi doseči s temi operacijami. Operacije finega uravnavanja običajno izvajajo NCB s hitrimi avkcijami ali prek dvostranskih postopkov. Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah dvostranske operacije finega uravnavanja izvaja sama ECB.“

- (c) Četrta alineja se nadomesti z naslednjim:

„Poleg tega lahko Eurosistem izvaja *strukturne operacije* z izdajami dolžniških certifikatov ECB, povratnimi transakcijami in dokončnimi transakcijami. Te operacije se izvajajo, kadar želi ECB prilagoditi strukturno pozicijo Eurosistema do finančnega sektorja (redno ali občasno). Strukturne operacije v obliki povratnih transakcij in izdaj dolžniških instrumentov izvajajo NCB prek standardnih avkcij. Strukturne operacije v obliki dokončnih transakcij običajno izvajajo NCB prek dvostranskih postopkov. Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah strukturne operacije izvaja sama ECB.“

5. V tabeli 1 v oddelku 1.3 se v četrti vrstici tretjega stolpca besedilo „Izdaja dolžniških certifikatov“ nadomesti z besedilom „Izdaja dolžniških certifikatov ECB“.

6. Oddelek 1.4 se nadomesti z naslednjim:

„Okvir denarne politike Eurosistema je oblikovan tako, da zagotavlja udeležbo širokega kroga nasprotnih strank. Institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve v skladu s členom 19.1 Statuta ESCB, lahko dostopajo do odprtih ponudb in sodelujejo v operacijah odprtega trga na podlagi standardnih avkcij in dokončnih transakcij. Eurosistem lahko izbere omejeno število nasprotnih strank za sodelovanje v operacijah finega uravnavanja. Pri operacijah valutnih zamenjav (swap poslih), ki se izvajajo za namene denarne politike, se uporabljajo aktivni udeleženci na deviznem trgu. Krog nasprotnih strank za te operacije je omejen na tiste institucije, ki so ustanovljene v euroobmočju in so bile izbrane za posege Eurosistema na deviznem trgu.“

7. Oddelek 2.1 se spremeni:

- (a) Druga alineja prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Nasprotnne stranke morajo biti finančno trdne. Biti morajo predmet najmanj ene oblike nadzora s strani nacionalnih organov, ki je usklajen z zahtevami EU/EGP (*). Glede na njihovo specifično institucionalno naravo po pravi EU se kot nasprotnne stranke lahko sprejmejo finančno trdne institucije v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki so predmet nadzora, po standardu primerljivega nadzora s strani pristojnih nacionalnih organov. Kot nasprotnne stranke se lahko sprejmejo tudi finančno trdne institucije, ki so predmet neusklajenega nadzora s strani pristojnih nacionalnih organov, po standardu primerljivega nadzora, ki je usklajen z zahtevami EU/EGP, npr. v euroobmočju ustanovljene podružnice institucij, ki imajo sedež zunaj EGP.“

(*) Usklajen nadzor kreditnih institucij temelji na Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 1).“

- (b) Tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Institucija lahko dostopa do odprtih ponudb in operacij odprtega trga Eurosistema na podlagi standardnih avkcij samo prek NCB države članice, v kateri ima sedež. Če ima institucija poslovne enote (sedež ali podružnice) v več kakor eni državi članici, ima vsaka poslovna enota dostop do teh operacij prek NCB države članice, v kateri je ustanovljena, kar pa ne posega v dejstvo, da lahko protiponudbe ene institucije predloži samo ena poslovna enota (bodisi sedež bodisi izbrana podružnica) v vsaki državi članici.“

8. Oddelek 2.2 se spremeni:

- (a) Drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pri valutnih zamenjavah, ki se izvajajo za namene denarne politike, morajo biti nasprotnne stranke sposobne učinkovito opravljati devizne operacije velikega obsega v vseh tržnih pogojih. Krog nasprotnih strank za valutne zamenjave je enak krogu nasprotnih strank, ki so ustanovljene v euroobmočju in izbrane za posege Eurosistema na deviznem trgu. Merila in postopki, ki se uporabljajo pri izbiri nasprotnih strank za posege na deviznem trgu, so predstavljeni v Dodatku 3.“

- (b) Peti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah dvostranske operacije finega uravnavanja izvaja sama ECB. V primerih, ko bi dvostranske operacije izvajala ECB, bi ta izbrala nasprotne stranke po sistemu kroženja izmed tistih nasprotnih strank v euroobmočju, ki so primerne za sodelovanje v hitrih avkcijah in dvostranskih operacijah, s čimer bi se jim zagotovil enakopraven dostop.“

9. Oddelek 2.3 se spremeni:

- (a) Tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„To velja za primere kršitev (a) avkcijskih pravil, če nasprotna stranka ne prenese zadostnega finančnega premoženja ali denarnih sredstev (*) za poravnavo (na dan poravnave) zneska likvidnosti, ki ji je bil dodeljen v operaciji povečevanja likvidnosti – ali pa tega zneska do zapadlosti operacije ne zavaruje v ustreznih pozivih h kritju –, ali če ne prenese zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je bil dodeljen v operaciji umikanja likvidnosti; in (b) pravil za dvostranske transakcije, če nasprotna stranka ne prenese zadostnega primernega finančnega premoženja ali zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, dogovorjenega v dvostranskih operacijah, ali pa za še nezapadlo dvostransko transakcijo kadar koli pred zapadlostjo ne zagotovi dodatnega zavarovanja v ustreznih pozivih h kritju.“

(*) V zvezi s pozivi h kritju, kjer pride v poštev.“

- (b) Peti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Poleg tega se lahko ukrepčasne izključitve nasprotne stranke, ki ne izpolnjuje obveznosti, uporabi tudi za podružnice iste institucije, ki so ustanovljene v drugih državah članicah. Izjemoma se lahko nasprotno stranko za določeno obdobje izključi iz sodelovanja v vseh prihodnjih operacijah denarne politike, kadar je to potrebno zaradi resnosti primera neizpolnjevanja obveznosti, na primer zaradi njegove pogostosti ali trajanja.“

10. Oddelek 2.4 se nadomesti z naslednjim:

„2.4 Začasna izključitev, omejitev ali trajna izključitev zaradi razlogov skrbnega in varnega poslovanja ali dogodkov neplačila

V skladu s pogodbenimi ali zakonskimi ureditvami, ki jih uporablja zadevna NCB (ali ECB), lahko Eurosistem zaradi razlogov skrbnega in varnega poslovanja nasprotne stranke začasno ali trajno izključi iz uporabe instrumentov denarne politike ali jim uporabo omeji.

Poleg tega se lahko začasna izključitev, omejitev ali trajna izključitev nasprotnih strank odobri v nekaterih izmed primerov, ki sodijo pod pojem ‚neplačilo‘ nasprotne stranke, kakor je opredeljen v pogodbenih ali zakonskih ureditvah, ki jih uporabljajo NCB.

Končno lahko Eurosistem zaradi razlogov skrbnega in varnega poslovanja tudi zavrne finančno premoženje, omeji uporabo finančnega premoženja ali uporabi dodatne odbitke za finančno premoženje, ki ga za zavarovanje pri kreditnih operacijah Eurosistema predložijo posamezne nasprotne stranke.“

11. Uvodni odstavek poglavja 3 se nadomesti z naslednjim:

„Operacije odprtega trga imajo pomembno vlogo v denarni politiki Eurosistema. Uporabljajo se za uravnavanje obrestnih mer, uravnavanje likvidnosti na trgu in signaliziranje naravnosti denarne politike. Glede na njihove cilje, rednost in postopke se lahko operacije odprtega trga Eurosistema razdelijo na štiri kategorije: operacije glavnega refinanciranja, operacije dolgoročnejšega refinanciranja, operacije finega uravnavanja in strukturne operacije. Z vidika uporabljenih instrumentov so povratne transakcije glavni instrument operacij odprtega trga Eurosistema in se lahko uporabijo za vse štiri kategorije operacij, medtem ko se lahko dolžniški certifikati ECB uporabijo za strukturne operacije umikanja likvidnosti. Strukturne operacije se lahko izvajajo tudi z dokončnimi transakcijami, tj. nakupi in prodajami. Poleg tega ima Eurosistem na razpolago dva druga instrumenta za izvajanje operacij finega uravnavanja: valutne zamenjave in zbiranje vezanih vlog. V nadaljevanju so podrobno predstavljene značilnosti posameznih vrst instrumentov za operacije odprtega trga, ki jih uporablja Eurosistem.“

12. V oddelku 3.1.4 se šesta alineja drugega odstavka nadomesti z naslednjim:

„običajno se izvajajo decentralizirano s strani NCB (Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah dvostranske povratne operacije finega uravnavanja izvaja ECB);“

13. V oddelku 3.2 se četrta alineja četrtega odstavka nadomesti z naslednjim:

„običajno se izvajajo decentralizirano s strani NCB (Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah dokončne transakcije izvaja ECB);“

14. Oddelek 3.3 se spremeni:

- (a) Drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Dolžniški certifikati ECB predstavljajo dolg ECB do imetnika certifikata. Izdajo in hranijo se v nematerializirani obliki pri registriranih vrednostnih papirjev v euroobmočju. ECB ne postavlja nikakršnih omejitev glede prenosljivosti certifikatov. Ostale določbe v zvezi z dolžniškimi certifikati ECB bodo vsebovali pogoji za takšne certifikate.“

- (b) Tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Dolžniški certifikati ECB se izdajo z diskontom, tj. izdajo se v znesku, ki je manjši od nominalnega zneska, ob zapadlosti pa se izplačajo v nominalnem znesku. Razlika med zneskom izdaje in odkupnim zneskom je enaka obračunanim obrestim na znesek izdaje po dogovorjeni obrestni meri za obdobje do zapadlosti certifikata. Uporabljena obrestna mera je linearna obrestna mera, pri čemer se za štetje dni uporablja konvencija ‚dejansko število dni/360 dni v letu‘. Izračun zneska izdaje je prikazan v okvirju 1.“

- (c) Okvir 1 se nadomesti z naslednjim:

„OKVIR 1
Izdaja dolžniških certifikatov ECB

Znesek izdaje znaša:
$$P_T = N \times \frac{1}{1 + \frac{r_1 \times D}{36\,000}}$$

kjer velja:

N = nominalni znesek dolžniškega certifikata ECB
 r_1 = obrestna mera (v %)
D = rok zapadlosti dolžniškega certifikata ECB (v dnevih)
 P_T = diskontirani znesek izdaje dolžniškega certifikata ECB“

15. V oddelku 3.4 se peta alineja četrtega odstavka nadomesti z naslednjim:

„običajno se izvajajo decentralizirano s strani NCB (Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah valutne zamene v obliki dvostranskih postopkov izvaja ECB); in“

16. V oddelku 3.5 se peta alineja četrtega odstavka nadomesti z naslednjim:

„zbiranje vlog se običajno izvaja decentralizirano s strani NCB (Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah zbiranje vezanih vlog v obliki dvostranskih postopkov (*) izvaja ECB); in

(*) Vezane vloge se vodijo na računih pri NCB; to bi veljalo tudi v primeru, ko bi te operacije centralizirano izvajala ECB.“

17. V oddelku 4.1 se opombi 1 in 2 v tretjem odstavku nadomestita z naslednjim:

- „⁽¹⁾ Decentralizirano tehnično infrastrukturo sistema TARGET je 19. maja 2008 nadomestil sistem TARGET2. Sistem TARGET2 sestavljajo enotna skupna platforma (prek katere se predložijo in obdelajo vsi plačilni nalogi ter prek katere se vsa plačila prejmejo na enak tehnični način) in, dokler to pride v poštev, lastni sistemi domačih računov NCB.
- (²) Poleg tega je dostop do odprte ponudbe mejnega posojanja dovoljen samo nasprotnim strankam, ki imajo dostop do računa pri NCB, kjer se transakcija lahko poravna, na primer na enotni skupni platformi sistema TARGET2.“

18. Oddelek 4.2 se spremeni:

- (a) Na koncu tretjega odstavka (prvega odstavka pod naslovom „Pogoji dostopa“) se doda naslednja opomba (*):

„(*) Poleg tega je dostop do odprte ponudbe mejnega depozita dovoljen samo nasprotnim strankam, ki imajo dostop do računa pri NCB, kjer se transakcija lahko poravna, na primer na enotni skupni platformi sistema TARGET2.“

- (b) Opomba 12 v sedmem odstavku (drugem odstavku pod naslovom „Dospelost in izračun obresti“) se nadomesti z naslednjim:

„⁽¹²⁾ Glej opombo 6 v tem poglavju.“

19. V oddelku 5.1.1 se okvir 3 nadomesti z naslednjim:

„OKVIR 3	
Operativni koraki avkcijskih postopkov	
Korak 1	Najava avkcije
	a. najava s strani ECB prek javnih elektronskih medijev in spletne strani ECB
	b. najava s strani NCB prek nacionalnih elektronskih medijev in neposredno posameznim nasprotnim strankam (po potrebi)
Korak 2	Priloga in predložitev protiponudb s strani nasprotnih strank
Korak 3	Zbiranje protiponudb s strani Eurosistema
Korak 4	Dodelitev in objava rezultatov avkcije
	a. odločitev ECB o dodelitvi
	b. objava rezultatov dodelitve prek javnih elektronskih medijev in spletne strani ECB
Korak 5	Pošiljanje obvestil uspešnim ponudnikom
Korak 6	Poravnava transakcij (glej oddelek 5.3)“

20. Oddelek 5.1.3 se spremeni:

- (a) Uvodni del prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Standardne avkcije Eurosistema se javno najavijo prek elektronskih medijev in spletne strani ECB. Poleg tega lahko NCB o avkciji neposredno obvestijo nasprotne stranke, ki nimajo dostopa do elektronskih medijev. Javna najava avkcije običajno vsebuje naslednje podatke:“

- (b) Deseta alinea prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„datum začetka in datum zapadlosti operacije (če je predvideno) ali datum valutacije in datum zapadlosti instrumenta (pri izdaji dolžniških certifikatov ECB);“

- (c) Sedemnajsta alinea prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„nominalna vrednost certifikatov (pri izdaji dolžniških certifikatov ECB); in“

- (d) Osemnajsta alinea prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„koda ISIN izdaje (pri izdaji dolžniških certifikatov ECB).“

21. Oddelek 5.1.4 se spremeni:

- (a) Tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Pri avkcijah z variabilno mero lahko nasprotna stranke predložijo do 10 protiponudb z različnimi obrestnimi merami/cenami/swap točkami. V izrednih okoliščinah lahko Eurosistem omeji število protiponudb, ki se lahko predložijo pri avkcijah z variabilno mero. Nasprotna stranke morajo v vsaki protiponudbi navesti denarni znesek, v višini katerega so pripravljene skleniti posel z NCB, in ustrezno obrestno mero (*) (**). Licitirane obrestne mere morajo biti izražene kot mnogokratnik 0,01 odstotne točke. Pri operacijah valutnih zamenjav z variabilno swap mero se morajo swap točke navesti v skladu s splošnimi tržnimi običaji, protiponudbe pa morajo biti izražene kot mnogokratnik 0,01 swap točke.“

(*) V zvezi z izdajo dolžniških certifikatov ECB lahko ECB odloči, da morajo protiponudbe vsebovati licitirano ceno in ne obrestne mere. V takšnih primerih se morajo cene navesti kot odstotek nominalnega zneska.

(**) Pri valutnih zamenjavah z variabilno swap mero je treba navesti znesek v osnovni valuti, v višini katerega je nasprotna stranka pripravljena skleniti posel z Eurosistemom, ter ustrezne swap točke.“

- (b) Sedmi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Od nasprotnih strank se pričakuje, da imajo za kritje zneska, ki jim je bil dodeljen, vedno na razpolago zadostno količino primernega finančnega premoženja (*). Pogodbene ali zakonske ureditve, ki jih uporablja zadevna NCB, dovoljujejo naložiti kazen, če nasprotna stranka ne prenese zadostne količine finančnega premoženja ali denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je bil dodeljen na avkciji.“

(*) Ali da imajo vedno na razpolago denarna sredstva za poravnavo v primeru operacij umikanja likvidnosti.“

22. V oddelku 5.1.5 se tretji odstavek (drugi odstavek pod naslovom „Avkcije v eurih z variabilno mero“) nadomesti z naslednjim:

„Pri avkcijah z variabilno obrestno mero, na katerih Eurosistem umika likvidnost (takšne avkcije se lahko uporabljajo za izdajo dolžniških certifikatov ECB in zbiranje vezanih vlog), se protiponudbe razvrstijo po naraščajočem vrstnem redu licitiranih obrestnih mer (ali padajočem vrstnem redu licitiranih cen). Protiponudbe z najnižjimi obrestnimi merami (najvišjimi cenami) se sprejmejo najprej, medtem ko se protiponudbe z vedno višjimi obrestnimi merami (nižjimi cenami) sprejemajo, dokler se ne izčrpa celoten znesek likvidnosti, ki jo želi Eurosistem z operacijo umakniti. Če pri najvišji obrestni meri (najnižji ceni) od sprejetih (tj. pri mejni obrestni meri/ceni) skupni znesek protiponudb po tej obrestni meri (ceni) presega preostali znesek za dodelitev, se preostali znesek razdeli med protiponudbe sorazmerno glede na razmerje med preostalim zneskom za dodelitev in skupnim zneskom protiponudb pri mejni obrestni meri/ceni (glej okvir 5). Pri izdaji dolžniških certifikatov ECB se znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, zaokroži na najbližji mnogokratnik nominalne vrednosti dolžniških certifikatov ECB. Pri drugih operacijah umikanja likvidnosti se znesek, dodeljen vsaki nasprotni stranki, zaokroži na najbližji euro.“

23. Oddelek 5.1.6 se spremeni:

- (a) Uvodni del prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Rezultati standardnih in hitrih avkcij se javno objavijo prek elektronskih medijev in spletne strani ECB. Poleg tega lahko NCB o rezultatih dodelitve neposredno obvestijo nasprotna stranke, ki nimajo dostopa do elektronskih medijev. Javno sporočilo o rezultatih avkcije običajno vsebuje naslednje podatke:“

- (b) Trinajsta alinea se nadomesti z naslednjim:

„datum začetka in datum zapadlosti operacije (če je predvideno) ali datum valutacije in datum zapadlosti instrumenta (pri izdaji dolžniških certifikatov ECB);“

- (c) Šestnajsta alinea se nadomesti z naslednjim:

„nominalna vrednost certifikatov (pri izdaji dolžniških certifikatov ECB); in“

- (d) Sedemnajsta alinea se nadomesti z naslednjim:

„koda ISIN izdaje (pri izdaji dolžniških certifikatov ECB).“

24. V oddelku 5.2 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„NCB lahko izvajajo operacije na podlagi dvostranskih postopkov. Ti postopki se lahko uporabljajo za operacije finega uravnavanja na odprtem trgu in strukturne dokončne operacije (*). V širšem smislu so opredeljeni kot kateri koli postopki, v katerih Eurosistem izvede transakcijo z eno ali nekaj nasprotnimi strankami brez uporabe avkcijskega postopka. Tu lahko razlikujemo med dvema različnima vrstama dvostranskih postopkov: operacije, pri katerih Eurosistem neposredno stopi v stik z nasprotnimi strankami, in operacije, ki se izvajajo prek borz vrednostnih papirjev in tržnih posrednikov.“

(*) Svet ECB lahko odloči, da lahko v izrednih okoliščinah te operacije izvaja tudi sama ECB.“

25. V oddelku 5.3.1 se tabela 3 nadomesti z naslednjim:

„Tabela 3

Običajni datumi poravnave za operacije odprtega trga Eurosistema ⁽¹⁾

Instrument denarne politike	Datum poravnave pri standardnih avkcijah	Datum poravnave pri hitrih avkcijah ali dvostranskih postopkih
Povratne transakcije	T + 1 ⁽²⁾	T
Dokončne transakcije	—	V skladu s tržnimi običaji na trgu uporabljenega finančnega premoženja
Izdaja dolžniških certifikatov ECB	T + 2	—
Valutne zamenjave	—	T, T + 1 ali T + 2
Zbiranje vezanih vlog	—	T

⁽¹⁾ T se nanaša na trgovni dan. Datum poravnave je na delovni dan Eurosistema.

⁽²⁾ Če običajni datum poravnave za operacije glavnega ali dolgoročnejšega refinanciranja sovpada z državnim praznikom, lahko ECB določi drug datum poravnave, z možnostjo poravnave na trgovni dan. Datumi poravnave za operacije glavnega ali dolgoročnejšega refinanciranja se določijo vnaprej v koledarju avkcij Eurosistema (glej oddelek 5.1.2).“

26. V oddelku 5.3.2 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Operacije odprtega trga na podlagi standardnih avkcij (tj. operacije glavnega refinanciranja, operacije dolgoročnejšega refinanciranja in strukturne operacije) se običajno poravnajo na prvi dan po trgovnem dnevu, ko so odprti sistem TARGET2 in vsi ustrezni PSVP. Pri izdaji dolžniških certifikatov ECB pa se poravnava izvede na drugi dan po trgovnem dnevu, ko so odprti sistem TARGET2 in vsi ustrezni PSVP. Eurosistem si načeloma prizadeva poravnati transakcije v zvezi s svojimi operacijami odprtega trga istočasno v vseh državah članicah z vsemi nasprotnimi strankami, ki so zagotovile zadostno finančno premoženje za zavarovanje terjatev. Vendar se lahko zaradi operativnih omejitev in tehničnih značilnosti PSVP časovna razporeditev na dan poravnave operacij odprtega trga znotraj euroobmočja med seboj razlikuje. Čas poravnave operacij glavnega in dolgoročnejšega refinanciranja običajno sovpada s časom vračila prejšnje operacije z ustrezno zapadlostjo.“

27. V oddelku 6.1 se črta opomba 2 v drugem odstavku.

28. Oddelek 6.2.1 se spremeni:

- (a) Peti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani kolateralizirani vrednostni papirji, mora izpolnjevati naslednje zahteve:

- (a) pridobitev takšnega finančnega premoženja mora urejati pravo države članice EU;
- (b) subjekt za posebne namene pri listinjenju ga mora pridobiti od originatorja ali posrednika na način, ki ga Eurosistem šteje za ‚pravo prodajo‘, izvršljivo proti tretjim osebam, ter mora biti zunaj dosega originatorja in njegovih upnikov ali posrednika in njegovih upnikov, tudi v primeru originatorjeve ali posrednikove insolventnosti;
- (c) ustvari in izdajatelju proda ga originator ali, če je predvideno, posrednik, ustanovljen v EGP;
- (d) ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, tranš drugih kolateraliziranih vrednostnih papirjev (*). Poleg tega ne sme vsebovati, v celoti ali delno, dejansko ali potencialno, kreditnih zapisov, poslov zamenjav (swap) ali drugih izvedenih instrumentov (**) (***) ali sintetičnih vrednostnih papirjev; in
- (e) če gre za bančna posojila, morajo imeti dolžniki in upniki sedež (če so fizične osebe, pa morajo biti rezidenti) v EGP, zadevno zavarovanje, če pride v poštev, pa se mora nahajati v EGP. Pravo, ki ureja ta bančna posojila, mora biti pravo države EGP. Če gre za obveznice, morajo njihovi izdajatelji imeti sedež v EGP, izdane morajo biti v državi EGP po pravo države EGP in zadevno zavarovanje se mora nahajati v EGP (**).

Za primere, ko imajo originatorji ali, če je predvideno, posredniki sedež v euroobmočju ali v Združenem kraljestvu, je Eurosistem preveril, da v teh jurisdikcijah ni strogih določb o razveljavitvi prodaje premoženja. Če ima originator ali, če je predvideno, posrednik sedež v drugi državi EGP, se lahko kolateralizirani vrednostni papirji štejejo za primerne samo, če se Eurosistem prepriča, da bi bile njegove pravice ustrezno zavarovane pred določbami o razveljavitvi prodaje premoženja po pravo zadevne države EGP, ki jih Eurosistem šteje za pomembne. V ta namen je treba, preden se kolateralizirani vrednostni papirji lahko štejejo za primerne, predložiti neodvisno pravno oceno, ki vsebuje upoštevna pravila o razveljavitvi prodaje premoženja v tej državi, v obliki, sprejemljivi za Eurosistem (**). Eurosistem lahko za potrebe odločanja o tem, ali so njegove pravice ustrezno zavarovane pred pravili o razveljavitvi prodaje premoženja, zahteva druge dokumente, vključno s potrdilom o solventnosti v obdobju izpodbojnosti, ki ga zagotovi prevzemnik. Pravila o razveljavitvi prodaje premoženja, ki jih Eurosistem šteje za stroga in zato nesprejemljiva, vključujejo pravila, po katerih lahko upravitelj v postopku zaradi insolventnosti doseže razveljavitev prodaje finančnega premoženja za zavarovanje terjatev zgolj zato, ker je bila izvedena znotraj določenega obdobja (obdobja izpodbojnosti) pred razglasitvijo insolventnosti prodajalca (originatorja/posrednika), in primere, ko lahko prevzemnik prepreči takšno razveljavitev samo, če lahko dokaže, da v času prodaje ni vedel za insolventnost prodajalca (originatorja/posrednika).

(*) Ta zahteva ne izključuje kolateraliziranih vrednostnih papirjev, pri katerih sta v strukturo izdaje vključena dva subjekta za posebne namene in je v zvezi s tema subjektoma za posebne namene izpolnjena zahteva po ‚pravi prodaji‘, tako da so dolžniški instrumenti, ki jih izda drugi subjekt za posebne namene, neposredno ali posredno podprti z izvirnim skladom finančnega premoženja, in da se vsi denarni tokovi iz finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok, prenesejo s prvega na drugi subjekt za posebne namene.

(**) Ta omejitev ne zajema zamenjav, ki se uporabljajo pri transakcijah s kolateraliziranimi vrednostnimi papirji izključno za zavarovanje pred tveganji (*hedging*).

(***) Kolateralizirani vrednostni papirji, ki so na listi primernega tržnega finančnega premoženja na dan 10. oktober 2010, so izvzeti iz te zahteve in ostanejo primerni do 9. oktober 2011.“

- (b) Šesti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Finančno premoženje je primerno, če znotraj strukturirane izdaje tranša (ali podtranša) ni podrejena drugim tranšam iste izdaje. Tranša (ali podtranša) šteje kot nepodrejena drugim tranšam (ali podtranšam) iste izdaje, če – v skladu z vrstnim redom poplačila, ki se uporabi po dostavi obvestila o izvršbi, kakor je določen v prospektu – nobena druga tranša (ali podtranša) nima prednosti pred to tranšo ali podtranšo glede prejema plačila (glavnice in obresti), s čimer takšna tranša (ali podtranša) zadnja utрпи škodo med različnimi tranšami ali podtranšami znotraj strukturirane izdaje. Pri strukturiranih izdajah, kjer prospekt predvideva dostavo obvestila o predčasni izpolnitvi in obvestila o izvršbi, je treba zagotoviti nepodrejenost tranše (ali podtranše) pri vrstnem redu poplačila tako v zvezi s obvestilom o predčasni izpolnitvi kot tudi v zvezi z obvestilom o izvršbi.“

- (c) V devetem odstavku (pod naslovom „Kraj izdaje“) se opomba 7 (prva opomba v tem odstavku) nadomesti z naslednjim:

„⁽⁷⁾ Pogoj za primernost mednarodnih dolžniških vrednostnih papirjev v obliki zbirnih prinosniških listin (*global bearer form*), izdanih 1. januarja 2007 ali po tem datumu prek MRVP Euroclear Bank (Belgija) in Clearstream Banking Luxembourg, je, da so izdani v obliki novih zbirnih listin (*new global notes*) in deponirani pri skupnem shranjevalcu (*common safekeeper*), ki je MRVP ali, kjer je to primerno, CRVP, ki izpolnjuje minimalne standarde, določene s strani ECB. Mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki zbirnih prinosniških listin, ki so bili izdani v obliki klasičnih zbirnih listin (*classical global notes*) pred 1. januarjem 2007, in zamenljivi vrednostni papirji, ki so bili izdani pod isto kodo ISIN na ta datum ali po njem, ostanejo primerni do zapadlosti. Pogoj za primernost mednarodnih dolžniških vrednostnih papirjev, izdanih v obliki zbirnih imenskih listin (*global registered form*) prek MRVP Euroclear Bank (Belgija) in Clearstream Banking Luxembourg po 30. septembru 2010, je, da so izdani v skladu z novo strukturo hrambe mednarodnih dolžniških vrednostnih papirjev. Mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki zbirnih imenskih listin, izdani na ta datum ali pred njim, ostanejo primerni do zapadlosti. Mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki posamičnih listin (*individual notes*) ne bodo več primerni, če bodo izdani po 30. septembru 2010. Mednarodni dolžniški vrednostni papirji v obliki posamičnih listin, izdani na ta datum ali pred njim, ostanejo primerni do zapadlosti.“

- (d) Deseti odstavek (prvi odstavek pod naslovom „Postopki poravnave“) se nadomesti z naslednjim:

„Dolžniški instrument mora biti prenosljiv v nematerializirani obliki. Hraniti in poravnati se mora v euroobmočju prek računa, odprtega pri Eurosistemu ali pri PSVP, ki izpolnjuje standarde, določene s strani ECB, tako da obliko in vsebino ter realizacijo ureja pravo države članice.“

- (e) V dvanajstem odstavku (edinem odstavku pod naslovom „Sprejemljivi trgi“) se opomba 13 (zadnja opomba) nadomesti z naslednjim:

„⁽¹³⁾ Tržno finančno premoženje, ki je bilo sprejeto kot finančno premoženje z liste 2 in izdano pred 31. majem 2007 ter se z njim trguje na neorganiziranih trgih, ki trenutno izpolnjujejo zahteve Eurosistema glede varnosti in dostopnosti, ne pa tudi transparentnosti, ostane primerno do 31. decembra 2010 pod pogojem, da izpolnjuje druga merila primernosti, po tem datumu pa postane neprimerno. To ne velja za nekrito tržno finančno premoženje, izdano s strani kreditnih institucij, ki je bilo sprejeto kot finančno premoženje z liste 2 in je postalo neprimerno 31. maja 2007.“

- (f) Petnajsti odstavek (drugi odstavek pod naslovom „Kraj ustanovitve izdajatelja/garanta“) se nadomesti z naslednjim:

„Garant mora biti ustanovljen v EGP, razen če za izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov za tržno finančno premoženje jamstvo ni potrebno, kakor je določeno v oddelku 6.3.2.“

29. Oddelek 6.2.2 se spremeni:

- (a) Druga alineja drugega odstavka (prvega odstavka pod naslovom „Bančna posojila“) se nadomesti z naslednjim:

„*Vrsta dolžnika/garanta:* Primerni dolžniki in garanti so nefinančne družbe (*), osebe javnega sektorja ter mednarodne in nadnacionalne institucije. Vsak dolžnik je individualno in ločeno odgovoren za celotno poplačilo zadevnega bančnega posojila (sodolžniki, ki so skupno odgovorni za posamezno bančno posojilo, so izključeni).

(*) Kakor so opredeljene v ESR 95.“

- (b) Tretja alineja drugega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„*Kraj ustanovitve dolžnika in garanta:* Dolžnik mora biti ustanovljen v euroobmočju. Tudi garant mora biti ustanovljen v euroobmočju, razen če za izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov za netržno finančno premoženje jamstvo ni potrebno, kakor je opisano v oddelku 6.3.3. Ta zahteva ne velja za mednarodne in nadnacionalne institucije.“

- (c) Četrta alineja drugega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„*Bonitetni standard:* Kakovost bančnega posojila se oceni prek kreditne sposobnosti dolžnika ali garanta. Bančna posojila morajo izpolnjevati visoke bonitetne standarde, ki so opredeljeni v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema (ECAI) za netržno finančno premoženje, kakor je opisano v oddelku 6.3.3.“

- (d) Sedma alinea drugega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Pravo: Posojilno pogodbo ter pogodbo med nasprotno stranko in NCB o mobilizaciji bančnega posojila kot zavarovanje (pogodba o mobilizaciji) mora urejati pravo države članice. Poleg tega skupno število različnih prav, ki se uporabljajo za (i) nasprotno stranko, (ii) upnika; (iii) dolžnika, (iv) garanta (če je predvideno), (v) posojilno pogodbo in (vi) pogodbo o mobilizaciji, ne sme biti večje od dva.“

- (e) V osmi alinei drugega odstavka se opomba 20 nadomesti z naslednjim:

„⁽²⁰⁾ Glej opombo 20 v tem poglavju.“

- (f) Četrta alinea tretjega odstavka (prvega odstavka pod naslovom „Netržni hipotekarni dolžniški instrumenti (RMBD)“) se nadomesti z naslednjim:

„Kraj ustanovitve izdajatelja. Izdajatelj mora biti ustanovljen v euroobmočju.“

- (g) Opomba 22 v šesti alinei tretjega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„⁽²²⁾ Glej opombo 20 v tem poglavju.“

30. Oddelek 6.2.3 se spremeni:

- (a) Za petim odstavkom (tretjim odstavkom pod naslovom „Pravila glede uporabe primernega finančnega premoženja“) se vstavi naslednji odstavek:

„Za potrebe izvajanja denarne politike, zlasti za spremljanje izpolnjevanja pravil glede uporabe primernega finančnega premoženja v zvezi s tesnimi povezavami, si Eurosistem interno izmenjuje informacije o kapitalskih deležih, ki jih za te potrebe zagotavljajo nadzorni organi. Za te informacije veljajo enaki standardi zaupnosti, kakor jih uporabljajo nadzorni organi.“

- (b) Šesti odstavek (četrti odstavek pod naslovom „Pravila glede uporabe primernega finančnega premoženja“) se nadomesti z naslednjim:

„Zgornje določbe o tesnih povezavah ne veljajo za: (a) tesne povezave med nasprotno stranko in osebo javnega sektorja iz EGP, upravičena do odmerjanja davkov; (b) krite bančne obveznice, ki so izdane v skladu z merili, določenimi v členu 22(4) direktive UCITS; ali (c) primere, kjer dolžniške instrumente ščitijo posebna pravna varovala, primerljiva s tistimi pod točko (b), kakor je to v primeru (i) netržnih hipotekarnih dolžniških instrumentov (RMBD), ki niso vrednostni papirji, ali (ii) strukturiranih kritih obveznic, pri katerih kritni sklad predstavljajo stanovanjska posojila, (tj. določenih kritih obveznic, ki jih Evropska komisija ni razglasila za skladne z direktivo UCITS), ki izpolnjujejo vsa merila za kolateralizirane vrednostne papirje, kakor so določena v oddelkih 6.2 in 6.3, in tudi naslednja dodatna merila (*):

- Vsa stanovanjska posojila, ki predstavljajo zavarovanje za strukturirane krite obveznice, morajo biti denominirana v eurih; izdajatelj (ter dolžnik in garant, če sta pravni osebi) mora(-jo) imeti sedež v državi članici; finančno premoženje za zavarovanje terjatev se mora nahajati v državi članici; in pravo, ki ureja posojilo, mora biti pravo države članice.
- Stanovanjska posojila so primerna za kritni sklad strukturiranih kritih obveznic, če je zanje zagotovljeno primerno jamstvo ali so zavarovana s hipoteko. Primerno jamstvo mora biti izplačljivo v 24 mesecih po neplačilu dolžnika posojila. Primerno jamstvo za potrebe takšnih posojil z jamstvom se lahko zagotovi v različnih pogodbenih oblikah, vključno z zavarovalnimi pogodbami, pod pogojem, da zavarovanje odobri oseba javnega sektorja ali finančna institucija pod javnim nadzorom. Garant za potrebe takšnih posojil z jamstvom ne sme imeti tesnih povezav z izdajateljem kritih obveznic in mora imeti oceno sprejete zunanje bonitetne institucije najmanj A+/A1/AH ves čas trajanja transakcije.
- Visokokakovostno nadomestno finančno premoženje za zavarovanje se sprejme za največ 10 % kritnega sklada. Ta omejitev se lahko preseže samo po temeljiti preučitvi s strani zadevne NCB.
- Delež posojila glede na vrednost nepremičnine lahko znaša največ 80 % pri vsakem posameznem primerem posojilu, ki se lahko financira z izdajo strukturiranih kritih obveznic. Izračun deleža posojila glede na vrednost nepremičnine mora temeljiti na konzervativni oceni tržne vrednosti nepremičnine.
- Najmanjše obvezno presežno zavarovanje znaša 8 %.
- Najvišji znesek posojila pri stanovanjskih posojilih je 1 milijon EUR.
- Samostojna bonitetna ocena kritnega sklada mora ustrezati verjetnosti neplačila v obdobju enega leta na ravni 10 bazičnih točk v skladu s pragom ‚single A‘ (glej oddelek 6.3.1).

- Dolgoročni spodnji prag ‚single A‘ (ocena ‚A-‘, ki jo dodeli Fitch ali Standard & Poor’s, ‚A3‘, ki jo dodeli Moody’s, ali ‚AL‘, ki jo dodeli DBRS) se mora uporabljati za izdajatelja in subjekte, ki so udeleženi v transakciji v zvezi s strukturiranimi kritimi obveznicami ali so pomembni zanj.
- Poleg tega morajo nasprotne stranke predložiti pravno mnenje ugledne odvetniške družbe, da so izpolnjeni naslednji pogoji.
- Izdajatelj obveznic je kreditna institucija s sedežem v državi članici EU in ni subjekt za posebne namene, tudi če za te obveznice jamči kreditna institucija s sedežem v državi članici EU.
- Izdajatelj/izdaja obveznic je v skladu s pravom države članice, kjer ima izdajatelj sedež ali kjer so bile obveznice izdane, pod posebnim javnim nadzorom, namenjenim zaščiti imetnikov obveznic.
- V primeru insolventnosti izdajatelja imajo imetniki obveznic prednostno pravico do vračila glavnice in izplačila obresti iz naslova primernega finančnega premoženja (v kritnem skladu).
- Denarni zneski, zbrani z izdajo obveznic, morajo biti naloženi (po pravilih vlaganja, določenih v dokumentaciji o obveznicah) v skladu z ustrežno nacionalno zakonodajo, ki ureja krite obveznice, ali drugo zakonodajo, ki velja za zadevno finančno premoženje.

(*) Strukturirane krite obveznice, ki so bile predložene pred 10. oktober 2010 in ne izpolnjujejo teh meril, se lahko uporabljajo še do 31. marca 2011.“

(c) Tabela 4 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 4

Primerno finančno premoženje za operacije denarne politike Eurosistema

Merila primernosti	Tržno finančno premoženje ⁽¹⁾	Netržno finančno premoženje ⁽²⁾	
Vrsta finančnega premoženja	Dolžniški certifikati ECB Drugi tržni dolžniški instrumenti ⁽³⁾	Bančna posojila	RMBD
Bonitetni standard	Finančno premoženje mora izpolnjevati visoke bonitetne standarde. Izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov se oceni s pomočjo pravil bonitetnega okvira Eurosistema za tržno finančno premoženje ⁽³⁾	Dolžnik/garant mora izpolnjevati visoke bonitetne standarde. Boniteta se oceni s pomočjo pravil bonitetnega okvira Eurosistema za bančna posojila	Finančno premoženje mora izpolnjevati visoke bonitetne standarde. Izpolnjevanje visokih bonitetnih standardov se oceni s pomočjo pravil bonitetnega okvira Eurosistema za RMBD
Kraj izdaje	EGP ⁽³⁾	Se ne uporablja	Se ne uporablja
Poravnava/postopki upravljanja	Kraj poravnave: euroobmočje Instrumenti morajo biti centralno registrirani v nematerializirani obliki pri centralni banki ali PSVP, ki izpolnjuje minimalne standarde ECB	Postopki Eurosistema	Postopki Eurosistema
Vrsta izdajatelja/dolžnika/garanta	Centralne banke Javni sektor Zasebni sektor Mednarodne in nadnacionalne institucije	Javni sektor Nefinančne družbe Mednarodne in nadnacionalne institucije	Kreditne institucije

Merila primernosti	Tržno finančno premoženje ⁽¹⁾	Netržno finančno premoženje ⁽²⁾	
		Euroobmočje	Euroobmočje
Kraj ustanovitve izdajatelja, dolžnika in garanta	Izdajatelj ⁽³⁾ : EGP ali države skupine G10 zunaj EGP Dolžnik: EGP Garant ⁽³⁾ : EGP	Euroobmočje	Euroobmočje
Sprejemljivi trgi	Organizirani trgi Neorganizirani trgi, ki jih sprejema ECB	Se ne uporablja	Se ne uporablja
Valuta	Euro	Euro	Euro
Najmanjši znesek	Se ne uporablja	Najmanjši dovoljeni znesek v času predložitve bančnega posojila Med 1. januarjem 2007 in 31. decembrom 2011: — domača uporaba: izbira NCB, — čezmejna uporaba: enoten najmanjši dovoljeni znesek 500 000 EUR Od 1. januarja 2012: enoten najmanjši dovoljeni znesek 500 000 EUR v celotnem euroobmočju	Se ne uporablja
Pravo	Pri kolateraliziranih vrednostnih papirjih mora pridobitev finančnega premoženja za zavarovanje terjatev urejati pravo države članice EU. Pravo, ki ureja bančna posojila, s katerimi so terjatve zavarovane, mora biti pravo države EGP	Pravo, ki ureja posojilno pogodbo in mobilizacijo: pravo države članice Skupno število različnih prav, ki se uporabljajo za (a) nasprotno stranko; (b) upnika; (c) dolžnika; (d) garanta (če je predvideno); (e) posojilno pogodbo; in (f) pogodbo o mobilizaciji, ne sme biti večje od dva	Se ne uporablja
Čezmejna uporaba	Da	Da	Da

⁽¹⁾ Podrobnosti so opisane v oddelku 6.2.1.

⁽²⁾ Podrobnosti so opisane v oddelku 6.2.2.

⁽³⁾ Bonitetni standard za tržne dolžniške instrumente brez bonitetne ocene, ki jih izdajo ali zanje jamčijo nefinančne družbe, se določi na podlagi bonitetnega vira, ki ga izbere posamezna nasprotna stranka v skladu s pravili bonitetnega okvira Eurosistema, ki veljajo za bančna posojila, kakor je opisano v poglavju 6.3.3. V primeru teh tržnih dolžniških instrumentov sta bili spremenjeni naslednji merili primernosti za tržno finančno premoženje: kraj ustanovitve izdajatelja/garanta: euroobmočje; kraj izdaje: euroobmočje.“

31. Oddelek 6.3.1 se spremeni:

- (a) Četrti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Ko gre za zunanje bonitetne institucije, mora ocena temeljiti na javni bonitetni oceni. Eurosistem si pridržuje pravico, da lahko zahteva kakršna koli pojasnila, ki se mu zdijo potrebna. Pri kolateraliziranih vrednostnih papirjih morajo biti bonitetne ocene pojasnjene v javno dostopnem bonitetnem poročilu, in sicer v obliki podrobnega poročila pred prodajo ali poročila o novi izdaji, ki mora med drugim vsebovati celovito analizo strukturnih in pravnih vidikov, podrobno oceno sklada finančnega premoženja, analizo udeležencev v transakciji ter analizo vseh drugih relevantnih posebnosti transakcije. Poleg tega morajo zunanje bonitetne institucije za kolateralizirane vrednostne papirje objavljati redna nadzorna poročila. Objavljanje teh poročil bi moralo biti usklajeno s pogostostjo in časovnim razporedom kuponskih plačil. Ta poročila morajo vsebovati vsaj najnovejše ključne podatke o transakciji (npr. sestavo sklada finančnega premoženja, udeležence v transakciji, kapitalsko strukturo) ter podatke o uspešnosti.“

- (b) Peti odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov (bonitetni prag) Eurosistem uporablja referenčno vrednost, ki je enaka bonitetni oceni ‚single A‘ (*). Eurosistem obravnava verjetnost neplačila v obdobju enega leta v višini 0,10 % kot enakovredno bonitetni oceni ‚single A‘, kar se redno preverja. Bonitetni okvir Eurosistema upošteva opredelitev dogodka neplačila iz direktive o kapitalskih zahtevah (**). Eurosistem za vsako sprejeto zunanjo bonitetno institucijo objavlja najnižjo bonitetno oceno, ki dosega bonitetni prag, in jo redno preverja, vendar ne prevzema nobene odgovornosti za svojo oceno zunanje bonitetne institucije. Za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov za kolateralizirane vrednostne papirje Eurosistem uporablja referenčno vrednost, ki je enaka bonitetni oceni ‚triple A‘ (***) ob izdaji. Kolateraliziran vrednostni papir mora ves čas obstoja dosegati Eurosistemov spodnji prag ‚single A‘.

(*) ‚Single A‘ pomeni dolgoročno bonitetno oceno najmanj ‚A-‘, ki jo dodeli Fitch ali Standard & Poor’s, ‚A3‘, ki jo dodeli Moody’s, ali ‚AL‘, ki jo dodeli DBRS.

(**) Ta obsega Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 1) in Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 201).

(***) ‚Triple A‘ pomeni dolgoročno bonitetno oceno ‚AAA‘, ki jo dodeli Fitch, Standard & Poor’s ali DBRS, ali ‚Aaa‘, ki jo dodeli Moody’s, če to ni na voljo, pa kratkoročno bonitetno oceno ‚F1+‘, ki jo dodeli Fitch, ‚A-1+‘, ki jo dodeli Standard & Poor’s, ali ‚R-1H‘, ki jo dodeli DBRS.“

- (c) Sedmi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Finančno premoženje je lahko izključeno z liste primernega finančnega premoženja za zavarovanje terjatev, če so ga izdali ali zanj jamčijo subjekti, za katere velja zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila EU v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica EU, ali pa je v zvezi s temi subjekti Svet ECB izdal sklep očasni prepovedi ali izključitvi njihovega dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema.“

32. Oddelek 6.3.2 se spremeni:

- (a) Druga alineja prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije za kolateralizirane vrednostne papirje. Za kolateralizirane vrednostne papirje, izdane 1. marca 2010 ali po tem datumu, Eurosistem zahteva vsaj dve bonitetni oceni katerih koli sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za izdajo. Za ugotavljanje primernosti teh vrednostnih papirjev se uporablja ‚pravilo druge najboljše ocene‘, ki pomeni, da mora poleg najboljše tudi druga najboljša razpoložljiva bonitetna ocena zunanje bonitetne institucije dosegati bonitetni prag za kolateralizirane vrednostne papirje. Na osnovi tega pravila Eurosistem za primernost vrednostnega papirja zahteva za obe bonitetni oceni ob izdaji raven ‚AAA‘/‚Aaa‘, ves čas obstoja vrednostnega papirja pa raven ‚single A‘.

Od 1. marca 2011 morajo imeti za ohranitev primernosti vsi kolateralizirani vrednostni papirji, ne glede na datum njihove izdaje, vsaj dve bonitetni oceni katerih koli sprejetih zunanjih bonitetnih institucij za izdajo, izpolnjeno pa mora biti tudi pravilo druge najboljše ocene.

V primeru kolateraliziranih vrednostnih papirjev, ki so bili izdani pred 1. marcem 2010 in imajo samo eno bonitetno oceno, je treba pridobiti drugo oceno pred 1. marcem 2011. Za kolateralizirane vrednostne papirje, ki so bili izdani pred 1. marcem 2009, morata obe bonitetni oceni dosegati raven ‚single A‘ ves čas obstoja vrednostnega papirja. Za kolateralizirane vrednostne papirje, ki so bili izdani med 1. marcem 2009 in 28. februarjem 2010, mora prva bonitetna ocena dosegati raven ‚AAA/Aaa‘ ob izdaji in raven ‚single A‘ ves čas obstoja vrednostnega papirja, druga bonitetna ocena pa mora dosegati raven ‚single A‘ ob izdaji (*) in tudi ves čas obstoja vrednostnega papirja.

Naknadne zamenljive izdaje kolateraliziranih vrednostnih papirjev se obravnavajo kot nove izdaje kolateraliziranih vrednostnih papirjev. Vsi kolateralizirani vrednostni papirji, izdani pod enako kodo ISIN, morajo izpolnjevati merila primernosti, ki veljajo na datum zadnje naknadne zamenljive izdaje. V primeru naknadnih zamenljivih izdaj kolateraliziranih vrednostnih papirjev, ki ne izpolnjujejo meril primernosti, ki veljajo na datum zadnje naknadne zamenljive izdaje, se šteje, da so neprimerni vsi kolateralizirani vrednostni papirji, izdani pod enako kodo ISIN. To pravilo ne velja za naknadne zamenljive izdaje kolateraliziranih vrednostnih papirjev, ki so bili na listi primernega finančnega premoženja Eurosistema na 10. oktober 2010, če je bila zadnja naknadna zamenljiva izdaja izvedena pred tem datumom. Naknadne nezamenljive izdaje vrednostnih papirjev se obravnavajo kot novi kolateralizirani vrednostni papirji.

(*) V zvezi z drugo oceno zunanje bonitetne institucije bonitetna ocena ob izdaji pomeni bonitetno oceno takrat, ko jo je zunanja bonitetna agencija prvič izdala ali objavila.“

- (b) Tretja podalinea tretje alineje prvega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„jamstvo mora urejati pravo države članice EU, mora biti pravno veljavno ter zavezujoče za garanta in izvršljivo zoper njega.“

- (c) Uvodni del prve alineje drugega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Izdajatelji ali garanti iz javnega sektorja euroobmočja. Če tržno finančno premoženje izda ali zanj jamči enota regionalne ravni države, lokalna oblast ali oseba javnega sektorja, ustanovljena v euroobmočju, kakor je določeno v direktivi o kapitalskih zahtevah, velja naslednji postopek:“

- (d) Druga alineja drugega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Izdajatelji ali garanti iz sektorja nefinančnih družb euroobmočja. Če za tržno finančno premoženje, ki so ga izdale ali zanj jamčijo nefinančne družbe (*), ustanovljene v euroobmočju, visokih bonitetnih standardov ni mogoče ugotoviti na podlagi bonitetne ocene zunanje bonitetne institucije za izdajo, izdajatelja ali garanta, se uporabijo pravila bonitetnega okvira Eurosistema za bančna posojila, nasprotno stranke pa lahko uporabijo tudi lasten interni bonitetni sistem, interni bonitetni sistem NCB ali bonitetna orodja zunanjih ponudnikov. Tržni dolžniški instrumenti, ki so jih izdale nefinančne družbe in so brez bonitetne ocene, niso vključeni na javno listo primernega tržnega finančnega premoženja.

(*) Glej opombo 12 v tem poglavju.“

33. Oddelek 6.3.3 se spremeni:

- (a) V točki (ii) prve alineje (Dolžniki ali garanti javnega sektorja) petega odstavka se opomba 35 nadomesti z naslednjim:

„⁽³⁵⁾ Glej opombo 34 v tem poglavju.“

- (b) V točki (iii) prve alineje petega odstavka se opomba 36 nadomesti z naslednjim:

„⁽³⁶⁾ Glej opombo 39 v tem poglavju.“

- (c) V drugi alineji (Dolžniki ali garanti iz sektorja nefinančnih družb) petega odstavka se opomba 37 (prva opomba v tej alineji) nadomesti z naslednjim:

„⁽³⁷⁾ Če je nasprotna stranka kot vir bonitetne ocene izbrala zunanjo bonitetno institucijo, lahko uporabi pravilo prve najboljše ocene (glej opombo 34 v tem poglavju).“

- (d) Tretja alineja šestega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„jamstvo mora urejati pravo države članice EU, mora biti pravno veljavno ter zavezujoče za garanta in izvršljivo zoper njega.“

34. V oddelku 6.3.4 se štirinajsti odstavek (prvi odstavek pod naslovom „Bonitetna orodja zunanjih ponudnikov“) nadomesti z naslednjim:

„Ta vir vključuje subjekte, ki ocenjujejo boniteto dolžnikov predvsem s sistematično in mehanično uporabo kvantitativnih modelov, pri čemer poleg drugih informacij uporabljajo revidirane računovodske izkaze, njihove bonitetne ocene pa niso namenjene za razkritje splošni javnosti. Ponudnik bonitetnih orodij, ki želi sodelovati v bonitetnem okviru Eurosistema, mora predložiti zahtevo NCB v državi, kjer ima sedež, na obrazcu, ki ga predpiše Eurosistem, in priložiti dodatno dokumentacijo, kakor je določeno na obrazcu. Nasprotno stranke, ki želijo za potrebe bonitetnega okvira Eurosistema uporabiti določenega ponudnika bonitetnih orodij, ki ga Eurosistem ni sprejel, morajo predložiti zahtevo NCB v državi članici, kjer imajo sedež, na obrazcu, ki ga predpiše Eurosistem, in priložiti dodatno dokumentacijo, kakor je določeno na obrazcu. Eurosistem odloči, ali bo sprejel ponudnika bonitetnih orodij, na podlagi ocene skladnosti z merili sprejemljivosti, ki jih je sprejel Eurosistem (*).

(*) Merila sprejemljivosti so navedena na spletni strani ECB (www.ecb.europa.eu).“

35. V oddelku 6.4.1 se okvir 7 nadomesti z naslednjim:

„OKVIR 7

Ukrepi za obvladovanje tveganj

Eurosistem uporablja naslednje ukrepe za obvladovanje tveganj:

— *Odbitki pri vrednotenju*

Eurosistem pri vrednotenju finančnega premoženja za zavarovanje terjatev uporablja ‚odbitke pri vrednotenju‘. To pomeni, da se vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev izračuna kot tržna vrednost finančnega premoženja minus določen odstotek (odbitok).

— *Giblivo kritje (dnevno vrednotenje po tržnih cenah)*

Eurosistem zahteva, da finančno premoženje, ki se uporablja za zavarovanje terjatev pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti, v času vzdržuje svojo tržno vrednost po odbitku. Če redno merjena vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev pade pod določeno raven, NCB zahteva od nasprotne stranke, da zagotovi dodatno finančno premoženje ali denarna sredstva (tj. sproži poziv h kritju). Podobno, če ob prevrednotenju vrednost finančnega premoženja za zavarovanje terjatev preseže določeno raven, lahko nasprotna stranka umakne presežno finančno premoženje ali denarna sredstva. (Izračuni, ki se nanašajo na izvedbo pozivov h kritju, so predstavljeni v okvirju 8.)

— *Omejitve v zvezi z uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov*

Eurosistem uporablja omejitve v zvezi z uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki so opisane v oddelku 6.4.2.

Eurosistem lahko kadar koli uporabi tudi naslednje ukrepe za obvladovanje tveganj, če je to potrebno za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganjem v skladu s členom 18.1 Statuta ESCB:

— *Začetno kritje*

Eurosistem lahko uporabi začetno kritje pri povratnih transakcijah za povečevanje likvidnosti. To pomeni, da bi morale nasprotno stranke priskrbeti finančno premoženje za zavarovanje terjatev v vrednosti, ki je najmanj enaka likvidnosti, ki jo zagotovi Eurosistem, povečani za vrednost začetnega kritja.

— *Omejitve v zvezi z izdajatelji/dolžniki ali garanti*

Eurosistem lahko poleg omejitev, ki veljajo za nezavarovane dolžniške instrumente, uporabi dodatne omejitve glede izpostavljenosti do izdajateljev/dolžnikov ali garantov. Takšne omejitve je mogoče uporabiti tudi pri določenih nasprotnih strankah, zlasti če se zdi kreditna kakovost nasprotne stranke močno povezana s kreditno kakovostjo finančnega premoženja, ki ga je kot zavarovanje predložila ta nasprotna stranka.

— *Uporaba dodatnih odbitkov*

Eurosistem lahko uporabi dodatne odbitke, če je to potrebno za zagotovitev zadostne zaščite Eurosistema pred tveganjem v skladu s členom 18.1 Statuta ESCB.

— *Dodatna jamstva*

Eurosistem lahko pogojuje sprejetje določenega finančnega premoženja z dodatnimi jamstvi s strani finančno trdnih subjektov.

— *Izločitev*

Eurosistem lahko določeno finančno premoženje izloči iz uporabe pri svojih operacijah denarne politike. Takšna izločitev se lahko uporabi tudi pri določenih nasprotnih strankah, zlasti če se zdi kreditna kakovost nasprotne stranke močno povezana s kreditno kakovostjo finančnega premoženja, ki ga je kot zavarovanje predložila ta nasprotna stranka.“

36. Oddelek 6.4.2 se spremeni:

- (a) Tretja alinea se nadomesti z naslednjim:

„Eurosistem omeji uporabo nezavarovanih dolžniških instrumentov, ki jih izda kreditna institucija ali kateri koli drug subjekt, s katerim je kreditna institucija v tesni povezavi, kakor je opredeljeno v oddelku 6.2.3. Takšno finančno premoženje lahko nasprotna stranka uporabi kot zavarovanje samo v takšnem obsegu, da vrednost, ki jo takšnemu zavarovanju pripiše Eurosistem, po uporabi odbitkov ne preseže 10 % skupne vrednosti zavarovanja, ki ga predloži ta nasprotna stranka, po upoštevanju odbitkov. Ta omejitev se za takšno finančno premoženje ne uporablja, če zanj jamči oseba javnega sektorja, ki ima pravico pobirati davke, ali če vrednost finančnega premoženja po odbitkih ne presega 50 milijonov EUR. V primeru združitve dveh ali več izdajateljev takšnega finančnega premoženja ali vzpostavitve tesne povezave med temi izdajatelji se v kontekstu te omejitve ti izdajatelji obravnavajo kot ena skupina izdajateljev samo eno leto po datumu združitve ali vzpostavitve tesne povezave.“

- (b) V tabeli 6 se opomba 4 nadomesti z naslednjim:

„⁽⁴⁾ V likvidnostno kategorijo II se uvršča samo tržno finančno premoženje, ki so ga izdali izdajatelji, ki jih je ECB klasificirala kot agencije. Tržno finančno premoženje, ki so ga izdale druge agencije, je vključeno v likvidnostno kategorijo III ali IV, odvisno od izdajatelja in vrste finančnega premoženja.“

37. Oddelek 6.6.1 se spremeni:

- (a) V drugem odstavku se opomba 52 nadomesti z naslednjim:

„⁽⁵²⁾ Glej opombo 57 v tem poglavju.“

- (b) V tretjem odstavku se opomba 53 nadomesti z naslednjim:

„⁽⁵³⁾ Glej opombo 57 v tem poglavju.“

38. V oddelku 6.7 se tretji odstavek nadomesti z naslednjim:

„Nasprotne stranke, ki so podružnice kreditnih institucij s sedežem zunaj EGP ali Švice, takšnega finančnega premoženja ne morejo uporabiti kot zavarovanje.“

39. V oddelku 7.1 se četrti odstavek nadomesti z naslednjim:

„Pri izvajanju obveznih rezerv je ECB zavezana, da ravna v skladu s cilji Eurosistema, kakor so opredeljeni v členu 127 Pogodbe in členu 2 Statuta ESCB, kar med drugim pomeni, da ne spodbuja znatne nezaželene delokacije ali zmanjševanja obsega finančnega posredništva.“

40. Oddelek 7.2 se nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi člena 19.1 Statuta ESCB ECB od kreditnih institucij, ustanovljenih v državah članicah, zahteva, da imajo obvezne rezerve. To pomeni, da velja sistem obveznih rezerv Eurosistema tudi za v euroobmočju ustanovljene podružnice kreditnih institucij, ki nimajo sedeža v euroobmočju. Za zunaj euroobmočja ustanovljene podružnice kreditnih institucij, ki imajo sedež v euroobmočju, pa ta sistem ne velja.

Institucije bodo avtomatično izvzete iz sistema obveznih rezerv od začetka obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv, v katerem jim je bilo odvzeto dovoljenje za poslovanje oziroma so to dovoljenje vrnil, ali v katerem je pravosodni ali drug pristojni organ države članice sklenil sprožiti postopek prenehanja zadevne institucije. V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 2531/98 in Uredbo ECB/2003/9 lahko ECB iz sistema obveznih rezerv Eurosistema izvzame tudi druge institucije na nediskriminatorni osnovi, če zanje veljajo ukrepi reorganizacije, zamrznitev sredstev in/ali drugi ukrepi za omejitev uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila EU v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali je v zvezi z njimi Svet ECB izdal sklep o začasni prepovedi ali izključitvi njihovega dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema, ali če cilji sistema obveznih rezerv Eurosistema ne bi bili doseženi z vključitvijo teh institucij v sistem obveznih rezerv. Če sklep o tovrstnih izjemah temelji na namenu sistema obveznih rezerv Eurosistema, ECB upošteva eno ali več naslednjih meril:

- institucija ima dovoljenje zgolj za opravljanje funkcij s posebnim namenom;
- institucija ima prepoved izvajanja aktivnih bančnih funkcij v konkurenci z drugimi kreditnimi institucijami; in/ali

- institucija je zakonsko obvezana, da uporablja vse svoje vloge za namene, povezane z regionalno in/ali mednarodno razvojno pomočjo.

ECB oblikuje in vodi seznam institucij, za katere velja sistem obveznih rezerv Eurosistema. ECB javno objavlja tudi seznam vseh institucij, ki so izvzete iz tega sistema zaradi drugih razlogov in ne zaradi ukrepov reorganizacije ali zamrznitve sredstev oziroma drugih ukrepov za omejitve uporabe njihovih sredstev, ki jih je naložila EU v skladu s členom 75 Pogodbe ali država članica, ali je v zvezi z njimi Svet ECB izdal sklep o začasni prepovedi ali izključitvi njihovega dostopa do operacij odprtega trga ali odprtih ponudb Eurosistema (*). Nasprotne stranke se lahko zanesejo na te sezname pri odločanju, ali njihove obveznosti predstavljajo terjatve druge institucije, ki je ravno tako obveznik za obvezne rezerve. Seznami, dostopni javnosti po zaključku poslovanja na zadnji delovni dan Eurosistema v vsakem koledarskem mesecu, so veljavni za izračun osnove za rezerve za obdobje izpolnjevanja obveznih rezerv, ki se začne v koledarskem mesecu dva meseca pozneje. Seznam, objavljen ob koncu februarja, bi tako veljal za izračun osnove za rezerve za obdobje izpolnjevanja obveznih rezerv, ki se začne v aprilu.

(*) Seznami so dostopni javnosti na spletni strani ECB (www.ecb.europa.eu).“

41. Oddelek 7.3 se spremeni:

- (a) V sedmem odstavku (drugem odstavku pod naslovom „Izračun obveznih rezerv“) se opomba 7 nadomesti z naslednjim:

„(7) Za institucije, ki jim je dovoljeno poročati statistične podatke kot skupini na agregirani osnovi v skladu z določbami okvira za poročanje za denarno in bančno statistiko ECB (glej Dodatek 4), bo priznana samo ena tovrstna olajšava skupini kot celoti, razen če institucije zagotovijo dovolj podrobne podatke o osnovi za rezerve in rezervnih imetjih, da omogočijo Eurosistemu, da preveri njihovo točnost in kakovost ter določi znesek obveznih rezerv vsake posamezne institucije v skupini.“

- (b) V okvirju 9 se opomba (*) nadomesti z naslednjim:

„(*) Uredba (ES) št. 25/2009 Evropske centralne banke z dne 19. decembra 2008 o bilanci stanja sektorja denarnih finančnih institucij (preoblikovano) (ECB/2008/32) (UL L 15, 20.1.2009, str. 14) izrecno zahteva poročanje o obveznostih iz naslova vlog po nominalni vrednosti. Nominalna vrednost pomeni znesek glavnice, za katero je dolžnik pogodbeno obvezan, da jo vrne upniku. Ta sprememba je bila potrebna zaradi Direktive Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1), ki je bila spremenjena tako, da omogoča vrednotenje nekaterih finančnih instrumentov po pošteni vrednosti.“

42. V oddelku 7.4 se drugi odstavek (prvi odstavek pod naslovom „Rezervna imetja“) nadomesti z naslednjim:

„Vsaka institucija mora imeti svoje obvezne rezerve na enem ali več računih rezerv pri NCB v državi članici, v kateri ima sedež. Za institucije z več kot eno poslovno enoto v državi članici je sedež institucije odgovoren za izpolnjevanje skupnih obveznih rezerv vseh domačih poslovnih enot te institucije (*). Institucija s poslovnimi enotami v več kot eni državi članici mora izpolnjevati obvezne rezerve pri NCB v vsaki državi članici, v kateri ima poslovno enoto, ustrezno svoji osnovi za rezerve v posamezni državi članici.“

(*) Če institucija nima sedeža v državi članici, v kateri je ustanovljena, mora določiti glavno podružnico, ki je potem odgovorna za izpolnitev skupnih obveznih rezerv vseh poslovnih enot institucije v zadevni državi članici.“

43. Dodatek 2 se spremeni:

- (a) Opredelitev „tesne povezave“ se nadomesti z naslednjim:

„**Tesne povezave:** stanje, ko je **nasprotna stranka** povezana z izdajateljem/dolžnikom/garantom primernega finančnega premoženja zaradi naslednjega dejstva: (a) nasprotna stranka ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala izdajatelja/dolžnika/garanta; ali (b) izdajatelj/dolžnik/garant ima neposredno ali posredno prek enega ali več drugih podjetij v lasti 20 % ali več kapitala nasprotne stranke; ali (c) tretja oseba ima v lasti več kot 20 % kapitala nasprotne stranke in več kot 20 % kapitala izdajatelja/dolžnika/garanta, in sicer bodisi neposredno bodisi posredno prek enega ali več drugih podjetij.“

- (b) Opredelitev „kreditna institucija“ se nadomesti z naslednjim:

„**Kreditna institucija:** kreditna institucija v smislu člena 2 in člena 4(1) Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (*), kakor sta prenesena v nacionalno pravo, ki je pod nadzorom pristojnega organa; ali druga kreditna institucija v smislu člena 123(2) Pogodbe, ki je predmet nadzora, po standardu primerljivega nadzoru s strani pristojnega nacionalnega organa.

(*) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.“

- (c) Opredelitev „elektronski denar“ se črta.

- (d) Vstavi se opredelitev „likvidnostna podpora pri transakciji s kolateraliziranimi vrednostnimi papirji“:

„**Likvidnostna podpora pri transakciji s kolateraliziranimi vrednostnimi papirji:** katera koli značilnost strukture kolateraliziranega vrednostnega papirja, ki se lahko uporabi za kritje kakršnih koli morebitnih začasnih primanjkljajev v denarnem toku, ki nastanejo med trajanjem transakcije.“

- (e) Opredelitev „bonitetna orodja zunanjih ponudnikov (RT)“ se nadomesti z naslednjim:

„**Bonitetna orodja zunanjih ponudnikov (RT):** vir bonitetne ocene, opredeljen v bonitetnem okviru Eurosistema, ki ga ponujajo subjekti, ki ocenjujejo boniteto dolžnikov predvsem s sistematično in mehanično uporabo kvantitativnih modelov, pri čemer poleg drugih informacij uporabljajo revidirane računovodske izkaze, njihove bonitetne ocene pa niso namenjene za razkritje splošni javnosti. Te subjekte mora Eurosystem posamično sprejeti, preden postanejo del bonitetnega okvira Eurosistema.“

- (f) Opredelitev „Pogodba“ se nadomesti z naslednjim:

„**Pogodba:** Pogodba o delovanju Evropske unije.“

44. Dodatek 4 se spremeni:

- (a) V oddelku 1 se na koncu naslova Uredbe (ES) št. 2533/98 doda naslednja opomba (*):

„(*) UL L 318, 27.11.1998, str. 8.“

- (b) Prvi odstavek v oddelku 2 se nadomesti z naslednjim:

„Namen Uredbe (ES) št. 25/2009 Evropske centralne banke z dne 19. decembra 2008 o bilanci stanja sektorja denarnih finančnih institucij (preoblikovano) (ECB/2008/32) (*) je omogočiti ECB in v skladu s členom 5.2 Statuta ESCB tudi NCB – ki opravljajo to delo v največji možni meri – zbiranje statističnega gradiva, potrebnega za izpolnjevanje nalog ESCB in zlasti tiste naloge, ki zahteva opredelitev in izvajanje denarne politike Unije v skladu s prvo alineo člena 127(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Statistični podatki, zbrani v skladu z Uredbo ECB/2008/32, se uporabljajo za izdelavo konsolidirane bilance stanja sektorja monetarnih finančnih institucij (MFI), s poglobitvenim ciljem zagotoviti ECB celovito statistično sliko denarnih gibanj, ki se nanašajo na agregirana finančna sredstva in obveznosti monetarnih finančnih institucij v sodelujočih državah članicah, ki se obravnavajo kot eno gospodarsko ozemlje.

(*) UL L 15, 20.1.2009, str. 14.“

- (c) Četrti odstavek v oddelku 2 se nadomesti z naslednjim:

„Drugič, obveznosti poročanja, določene v Uredbi ECB/2008/32, morajo upoštevati načela preglednosti in pravne varnosti. Razlog je v tem, da je navedena uredba zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v celotnem euroobmočju. Obveznosti nalaga neposredno fizičnim in pravnim osebam, ki jim ECB lahko naloži sankcije, kadar koli niso izpolnjene zahteve za poročanje ECB (glej člen 7 Uredbe (ES) št. 2533/98). Obveznosti poročanja so zato jasno opredeljene, kakršna koli prosta presoja ECB pri preverjanju ali prisilnem zbiranju statističnih podatkov pa sledi prepoznavnim načelom. Tretjič, ECB mora čim bolj zmanjšati s tem povezano breme poročanja, v skladu s statističnimi načeli, ki usmerjajo razvoj, pripravo in razširjanje statistike s strani ESCB (glej člen 3a Uredbe (ES) št. 2533/98). Ta načela so podrobneje opredeljena v javni zavezi ESCB o evropski statistiki, ki je objavljena na spletni strani ECB.“

- (d) Peti odstavek v oddelku 2 se nadomesti z naslednjim:

„Statistično gradivo, ki ga zbirajo NCB na podlagi Uredbe ECB/2008/32, se zato uporablja tudi za izračun osnove za rezerve v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (*).

(*) UL L 250, 2.10.2003, str. 10.“

- (e) Šesti odstavek v oddelku 2 se nadomesti z naslednjim:

„Uredba ECB/2008/32 zgolj na splošno opredeljuje dejansko poročevalsko populacijo, njene obveznosti poročanja in načela, v skladu s katerimi ECB in NCB običajno izvajajo svoja pooblastila, da preverijo ali prisilno zberejo statistične podatke. Podrobni statistični podatki, ki jih je treba sporočiti, da se izpolnijo zahteve ECB za statistično poročanje, in minimalni standardi, ki jih je treba upoštevati, so določeni v prilogah I do IV k Uredbi ECB/2008/32.“

- (f) Oddelek 3 se nadomesti z naslednjim:

„Na seznam MFI se uvrščajo rezidenčne kreditne institucije, kakor so opredeljene v pravu Unije, in vse druge rezidenčne finančne institucije, ki zbirajo vloge in/ali vlogam podobne instrumente od oseb, ki niso MFI, ter za svoj račun (vsaj z ekonomskega vidika) odobravajo posojila in/ali vlagajo v vrednostne papirje. ECB oblikuje in vodi seznam institucij v skladu s to opredelitvijo in po načelih klasifikacije, ki so določena v Prilogi I k Uredbi ECB/2008/32. Pristojnost za oblikovanje in vodenje tega seznama MFI za statistične namene ima Izvršilni odbor ECB. MFI, ki so rezidenti euroobmočja, sestavljajo dejansko poročevalsko populacijo. NCB imajo pravico odobriti odstopanja manjšim MFI v skladu s členom 8 Uredbe ECB/2008/32. Ta odstopanja NCB omogočajo, da uporabljajo metodo ‚rezanja repa‘.“

- (g) Oddelek 4 se nadomesti z naslednjim:

„Za izdelavo konsolidirane bilance stanja morajo rezidenčne institucije, ki so v dejanski poročevalski populaciji, mesečno poročati statistične podatke o svoji bilanci stanja. Dodatni podatki se zahtevajo četrtletno. Statistični podatki, ki jih je treba poročati, so dodatno opredeljeni v Prilogi I k Uredbi ECB/2008/32. Zadevne statistične podatke zbirajo NCB, ki morajo opredeliti postopke poročanja.“

Uredba ECB/2008/32 NCB ne preprečuje, da od dejanske poročevalske populacije zbirajo statistične podatke, potrebne za izpolnjevanje statističnih zahtev ECB, v širšem okviru statističnega poročanja, ki ga NCB oblikujejo znotraj svojih pristojnosti v skladu s pravom Unije, nacionalnim pravom ali uveljavljeno prakso, in ki služi drugim statističnim namenom. Vendar pa to ne bi smelo posegati v izpolnjevanje statističnih zahtev, določenih v Uredbi ECB/2008/32. V posebnih primerih se ECB za zadovoljitev svojih potreb lahko opira na statistične podatke, zbrane v te namene.

Posledica odstopanja, ki ga odobri NCB, kakor je opredeljeno zgoraj, je ta, da veljajo za manjše MFI manjše obveznosti poročanja (med drugim obsegajo samo četrtletno poročanje), ki so obvezne v zvezi z obveznimi rezervami in so določene v Prilogi III k Uredbi ECB/2008/32. Zahteve za tiste manjše MFI, ki niso kreditne institucije, so določene v členu 8 navedene uredbe. Kljub temu imajo MFI, ki se jim odobri odstopanje, možnost izpolnitve zahtev za polno poročanje.“

- (h) Odstavki od prvega do osmega odstavka v oddelku 5 se nadomestijo z naslednjim:

„Za čim manjše breme poročanja in v izogib podvajanju pri zbiranju statističnih podatkov se statistični podatki o bilanci stanja, ki jih poročajo MFI na podlagi Uredbe ECB/2008/32, uporabljajo tudi za izračun osnove za rezerve v skladu z Uredbo ECB/2003/9.“

Poročevalske enote morajo za statistične namene poročati podatke svoji NCB v skladu z okvirom iz spodnje tabele 1, ki je del Priloge III k Uredbi ECB/2008/32. Polja v tabeli 1, ki so označena z *,*, uporabljajo institucije poročevalke za izračun svoje osnove za rezerve (glej okvir 9 v poglavju 7).

Da bi se zagotovil pravilen izračun osnove za rezerve, za katero velja pozitivna stopnja rezerv, je potrebna podrobna razčlenitev za vezane vloge z zapadlostjo nad dvema letoma, vloge na odpoklic z odpovednim rokom nad dvema letoma in repo obveznosti kreditnih institucij do sektorjev (domačih in iz drugih sodelujočih držav članic), MFI, kreditnih institucij, ki so obvezniki za obvezne rezerve, ECB in NCB in države ter do ostalega sveta.

Poleg tega, odvisno od nacionalnih sistemov zbiranja podatkov in brez poseganja v popolno skladnost z opredelitvami in načeli klasifikacije bilance stanja MFI iz Uredbe ECB/2008/32, lahko kreditne institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve, alternativno sporočajo podatke, potrebne za izračun osnove za rezerve, razen tistih o tržnih instrumentih, v skladu s tabelo 1a, če to ne vpliva na postavke v krepkem tisku iz tabele 1.

Priloga III k Uredbi ECB/2008/32 vsebuje posebne in prehodne določbe ter določbe o združitvah, ki vključujejo kreditne institucije, v zvezi z uporabo sistema obveznih rezerv.

Priloga III k Uredbi ECB/2008/32 tako vključuje sistem poročanja za kreditne institucije na repu. Kreditne institucije na repu morajo poročati vsaj četrtletne podatke, ki so potrebni za izračun osnove za rezerve v skladu s tabelo 1a. Te institucije zagotavljajo, da se poročanje v skladu s tabelo 1a v celoti ujema z opredelitvami in klasifikacijami, ki se uporabljajo v tabeli 1. Podatki o osnovi za rezerve institucij na repu za tri obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv temeljijo na podatkih ob koncu četrtletja, ki jih zberejo NCB.

Priloga III vsebuje tudi določbe o skupinskem poročanju kreditnih institucij na agregirani osnovi. Po prejemu dovoljenja ECB lahko kreditne institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve znotraj enega nacionalnega ozemlja, sporočajo statistične podatke o svoji konsolidirani osnovi za rezerve kot skupina, če so se vse zadevne institucije odpovedale uveljavljanju kakršne koli pavšalne olajšave za obvezne rezerve. Pavšalna olajšava pa se še naprej lahko uveljavlja za skupino kot celoto. Če je bilo skupini kreditnih institucij dovoljeno, da izpolnjuje obvezne rezerve prek posrednika, a ne uveljavlja takšnega skupinskega poročanja, lahko zadevna NCB pooblasti posrednika, da opravi agregirano statistično poročanje (razen glede osnove za rezerve) v imenu te skupine kreditnih institucij. V tem primeru lahko pavšalno olajšavo še naprej uveljavlja vsak član skupine. Vse zadevne institucije se ločeno uvrstijo na seznam MFI, ki ga vodi ECB.

Priloga vsebuje tudi določbe, ki se uporabljajo v primeru združitve, ki vključujejo kreditne institucije. Izrazi 'združitev', 'prevzete institucije' in 'prevzemna institucija' imajo takšen pomen, kakor je opredeljen v členu 1 Uredbe ECB/2003/9. Za obdobje izpolnjevanja, v katerem je bila združitev izvršena, se obvezne rezerve prevzemne institucije izračunajo in morajo biti izpolnjene, kakor je določeno v členu 13 navedene uredbe. Za nadaljnja obdobja izpolnjevanja obveznih rezerv se obvezne rezerve prevzemne institucije izračunajo na podlagi osnove za rezerve in statističnih podatkov v skladu s posebnimi pravili (glej tabelo v Prilogi III k Uredbi ECB/2008/32), če to pride v poštev. Sicer se uporabljajo običajna pravila za poročanje statističnih podatkov in izračun obveznih rezerv, kakor je določeno v členu 3 Uredbe ECB/2003/9. Zadevna NCB lahko tudi dovoli prevzemni instituciji, da izpolni svojo obveznost poročanja statističnih podatkov po začasnih postopkih. To odstopanje od običajnih postopkov poročanja mora biti omejeno na najkrajši možni čas in v nobenem primeru ne sme trajati dlje kot šest mesecev po izvršitvi združitve. To odstopanje ne posega v obveznost prevzemne institucije, da izpolni svoje obveznosti poročanja v skladu z Uredbo ECB/2008/32, in, če to pride v poštev, svojo obveznost glede prevzema obveznosti poročanja prevzetih institucij."

- (i) Oddelek 6 se nadomesti z naslednjim:

„Sama ECB in NCB običajno izvajajo svoje pooblastilo, da preverjajo in prisilno zbirajo statistične podatke, kadar koli niso izpolnjeni minimalni standardi za prenos, točnost, vsebinsko skladnost in popravke. Ti minimalni standardi so določeni v Prilogi IV k Uredbi ECB/2008/32.“

(j) Oddelek 7 se nadomesti z naslednjim:

„Ker uredba iz člena 34.1 Statuta ESCB ne podeljuje nobenih pravic in ne nalaga nobenih obveznosti državam članicam z odstopanjem (člen 42.1 Statuta ESCB) in Danski (člen 2 Protokola o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Dansko) ter se ne uporablja za Združeno kraljestvo (člen 8 Protokola o nekaterih določbah, ki se nanašajo na Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska), se Uredba ECB/2008/32 uporablja samo v sodelujočih državah članicah.

Člen 5 Statuta ESCB glede pooblastil ECB in NCB na področju statistike ter Uredba (ES) št. 2533/98 pa se uporabljata v vseh državah članicah. Iz tega, skupaj z drugo in tretjo alineo člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji, izhaja obveznost nesodelujočih držav članic, da na nacionalni ravni oblikujejo in izvajajo vse ukrepe, ki jih štejejo za ustrezne za zbiranje statističnih podatkov, potrebnih za izpolnitev zahtev ECB za statistično poročanje in za pravočasno pripravo na statističnem področju, da bi tako postale sodelujoče države članice. Ta obveznost je jasno določena v členu 4 in uvodni izjavi 17 Uredbe (ES) št. 2533/98. Zaradi preglednosti je ta posebna obveznost ponovno izpostavljena v uvodnih izjavah Uredbe ECB/2008/32.“

(k) Tabela se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 1

Mesečna stanja ⁽¹⁾

POSTAVKE BILANCE STANJA	A. Domači										
	MFI ⁽²⁾			Ne-MFI							
	Kreditne institucije	od tega: kreditne institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve, ECB in NCB	Država (S.13)		Skupaj	Drugi rezidenčni sektorji					
			Centralna država (S.1311)	Ostali sektor država		Drugi finančni posredniki + izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.123 + S.124)	Zavarovalne družbe in pokojninski skladi (S.125)	Nefinančne družbe (S.11)	Gospodinjstva + nepridobitni izvajalci storitev za gospodinjstva (S.14 + S.15)		
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	od tega: centralne nasprotne stranke ^(*)	od tega: DPFS	(g)	(h)	(i)	
OBVEZNOSTI											
8 Gotovina v obtoku											
9 Vloge	*	*	*								
do 1 leta											
nad 1 letom											
od tega prenosljive vloge											
od tega do 2 let											
od tega sindicirana posojila											
9e Euro	*	*									
9.1e Čez noč				*	*						
od tega prenosljive vloge											
9.2e Vezane											
do 1 leta				*	*						
nad 1 letom in do 2 let				*	*						
nad 2 letoma	*	*	*	*	*						
9.3e Na odpoklic z odpovednim rokom											
do 3 mesecev				*	*						
nad 3 meseci				*	*						
od tega nad 2 letoma ^(?)	*	*	*	*	*						
9.4e Repo	*	*	*	*	*						
9x Tuje valute											
9.1x Čez noč				*	*						
9.2x Vezane											
do 1 leta				*	*						
nad 1 letom in do 2 let				*	*						
nad 2 letoma	*	*	*	*	*						
9.3x Na odpoklic z odpovednim rokom											
do 3 mesecev				*	*						
nad 3 meseci				*	*						
od tega nad 2 letoma ^(?)	*	*	*	*	*						
9.4x Repo	*	*	*	*	*						

B. Druge sodelujoče države članice											C. Ostali svet			D. Nerazporejeno
MFI (2)		Ne-MFI									Skupaj	Banke	Ne-banke	
Kreditne institucije	od tega: kreditne institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve, ECB in NCB	Država (S.13)		Skupaj	Drugi rezidenčni sektorji									
		Centralna država (S.1311)	Ostali sektor država		Drugi finančni posredniki + izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.123 + S.124)	Zavarovalne družbe in pokojninski skladi (S.125)	Nefinančne družbe (S.11)	Gospodinjstva + nepridobitni izvajalci storitev za gospodinjstva (S.14 + S.15)						
(j)	(k)	(l)	(m)	(n)	(o)	od tega: centralne nasprotne stranke (*)	od tega: DPFS	(p)	(q)	(r)	(s)	(t)		
*	*	*									*			
*	*				*	*								
					*	*								
					*	*								
*	*	*	*	*	*	*					*			
					*	*								
					*	*								
					*	*								
*	*	*	*	*	*	*					*			
*	*	*	*	*	*	*					*			

POSTAVKE BILANCE STANJA	A. Domači									
	MFI ⁽³⁾		Ne-MFI							
	Kreditne institucije	od tega: kreditne institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve, ECB in NCB	Država (S.13)		Skupaj	Drugi rezidenčni sektorji				
			Centralna država (S.1311)	Ostali sektor država		Drugi finančni posredniki + izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.123 + S.124)	Zavarovalne družbe in pokojninski skladi (S.125)	Nefinančne družbe (S.11)	Gospodinjstva + nepridobitni izvajalci storitev za gospodinjstva (S.14 + S.15)	
(a)	(b)	(c)	(d)	(e)	(f)	od tega: centralne nasprotnne stranke ^(*)	od tega: DPFS	(g)	(h)	(i)
10 Delnice/enote SDT ⁽³⁾										
11 Izdani dolžniški vrednostni papirji										
11e Euro										
do 1 leta										
nad 1 letom in do 2 let										
od tega do 2 let in z nominalnim kapitalskim jamstvom pod 100 %										
nad 2 letoma										
11x Tuje valute										
do 1 leta										
nad 1 letom in do 2 let										
od tega do 2 let in z nominalnim kapitalskim jamstvom pod 100 %										
nad 2 letoma										
12 Kapital in rezerve										
13 Preostale obveznosti										

POSTAVKE BILANCE STANJA	A. Domači										
	MFI	Ne-MFI									
		Država (S.13)	Drugi rezidenčni sektorji								
			Skupaj (e)	Drugi finančni posredniki + izvajalci pomožnih finančnih dejavnosti (S.123 + S.124) (f)		Zavarovalne družbe in pokojninski skladi (S.125)	Nefinančne družbe (S.11)	Gospodinjstva + nepridobitni izvajalci storitev za gospodinjstva (S.14 + S.15)			
		od tega: centralne nasprotne stranke (*)	od tega: DPFS			Skupaj	Potrošniški krediti	Stanovanjski krediti	Ostala posojila		
									od tega: SP/NP (5)		
SREDSTVA											
1 Gotovina											
1e od tega v eurih											
2 Posojila											
do 1 leta											
nad 1 letom in do 5 let											
nad 5 let											
od tega: sindicirana posojila											
od tega: repo											
2e od tega euro											
— od tega: posojila revolving in prekoračitve stanja na računih											
— od tega posojila po kreditnih karticah z odloženim brezobrestnim plačilom											
— od tega obrestovana posojila po kreditnih karticah											
3 Vrednostni papirji razen delnic											
3e Euro											
do 1 leta											
nad 1 letom in do 2 let											
nad 2 letoma											
3x Tuje valute											
do 1 leta											
nad 1 letom in do 2 let											
nad 2 letoma											
4 Delnice/enote SDT											
5 Delnice in drugi lastniški kapital											
6 Osnovna sredstva											
7 Preostala sredstva											

(1) **Celice, označene z *** se uporabijo za izračun osnove za obvezne rezerve. V zvezi z dolžniškimi vrednostnimi papirji kreditne institucije predložijo dokaz o obveznostih, ki se izvzamejo iz osnove za obvezne rezerve, ali uporabijo standardiziran odbitek s fiksno določenim odstotkom, ki ga določi ECB. **Celice s tanko obrobo** poročajo le kreditne institucije, ki so obvezniki za obvezne rezerve. Glej tudi posebna pravila o uporabi obveznih rezerv v Prilogi III k Uredbi ECB/2008/32.

(2) Poročanje te postavke je prostovoljno, dokler se ne določi drugače.

(3) Podatki pod to postavko so lahko predmet različnih postopkov zbiranja statističnih podatkov, ki jih določijo NCB v skladu s pravili iz dela 2 Priloge 1 k Uredbi ECB/2008/32.

(4) Centralne nasprotne stranke

(5) Samostojni podjetniki posamezniki/neinkorporirana partnerstva

45. Dodatek 6 se spremeni:

(a) Opombi 1 in 2 v uvodnem delu oddelka 1 se nadomestita z naslednjim:

- „⁽¹⁾ To velja, če nasprotna stranka ne prenese zadostne količine finančnega premoženja ali denarnih sredstev (v zvezi s pozivi h kritju, kjer pride v poštev) za poravnavo zneska likvidnosti, ki ji je bil dodeljen v operaciji povečevanja likvidnosti, na dan poravnave – ali pa tega zneska do zapadlosti operacije ne zavaruje v ustreznih pozivih h kritju –, ali če ne prenese zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, ki ji je bil dodeljen v operaciji umikanja likvidnosti.
- (2) To velja, če nasprotna stranka ne prenese zadostnega primernega finančnega premoženja ali zadostnih denarnih sredstev za poravnavo zneska, dogovorjenega v dvostranskih operacijah, ali pa za še nezapadlo dvostransko transakcijo kadar koli pred zapadlostjo ne zagotovi dodatnega zavarovanja v ustreznih pozivih h kritju.“

(b) Tretji odstavek v oddelku 1(a) se nadomesti z naslednjim:

„Za kršitve pravil, povezanih z uporabo finančnega premoženja za zavarovanje terjatev (*), se denarne kazni izračunajo na podlagi vrednosti neprimernega finančnega premoženja (ali finančnega premoženja, ki ga nasprotna stranka ne sme uporabljati), ki: (i) ga je nasprotna stranka izročila NCB ali ECB; ali (ii) ga nasprotna stranka ni umaknila po več kot 20 delovnih dneh od trenutka, ko je primerno finančno premoženje za zavarovanje terjatev postalo neprimerno ali ga nasprotna stranka ne sme več uporabljati, pomnoženo s koeficientom 1/360.

(*) Določbe, ki sledijo, se uporabljajo tudi v primerih, kadar (a) je nasprotna stranka uporabljala neprimerno finančno premoženje ali dajala napačne ali zastarele informacije, ki negativno vplivajo na vrednost zavarovanja, na primer informacije o neodplačanem znesku uporabljenega bančnega posojila; ali (b) nasprotna stranka uporablja finančno premoženje, ki je neprimerno zaradi tesnih povezav med izdajateljem/garantom in nasprotno stranko.“

(c) Drugi odstavek v oddelku 2.1 se nadomesti z naslednjim:

„Te denarne kazni in ukrepi prepovedi dostopa veljajo, brez poseganja v oddelek 2.3, tudi za vsako naslednjo kršitev v posameznem 12-mesečnem obdobju.“

(d) Drugi odstavek v oddelku 2.2 se nadomesti z naslednjim:

„Te denarne kazni in ukrepi prepovedi dostopa veljajo, brez poseganja v oddelek 2.3, tudi za vsako naslednjo kršitev v posameznem 12-mesečnem obdobju.“

PRILOGA II

Oddelka 6.3 in 6.4 Priloge I k Smernici ECB/2000/7 ter Dodatek 2 k navedeni prilogi se spremenijo:

1. Peti odstavek v oddelku 6.3.1 se nadomesti z naslednjim:

„Za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov (bonitetni prag) Eurosistem uporablja referenčno vrednost, ki je enaka bonitetni oceni bonitetne stopnje 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema (*). Eurosistem obravnava verjetnost neplačila za obdobje enega leta v višini 0,40 % kot enakovredno bonitetni oceni bonitetne stopnje 3, kar se redno preverja. Bonitetni okvir Eurosistema upošteva opredelitev dogodka neplačila iz direktive o kapitalskih zahtevah (**). Eurosistem za vsako sprejeto zunanjo bonitetno institucijo objavlja najnižjo bonitetno oceno, ki dosegata bonitetni prag, in jo redno preverja, vendar ne prevzema nobene odgovornosti za svojo oceno zunanje bonitetne institucije. V zvezi s kolateraliziranimi vrednostnimi papirji Eurosistem za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov uporablja referenčno vrednost, ki je enaka bonitetni oceni ‚triple A‘ (***) ob izdaji. Kolateraliziran vrednostni papir mora ves čas obstoja dosegati Eurosistemov spodnji prag bonitetne stopnje 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema (single A) (****). V zvezi z RMBD Eurosistem za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov uporablja referenčno vrednost, ki je enaka bonitetni oceni bonitetne stopnje 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema (single A). Eurosistem obravnava verjetnost neplačila za obdobje enega leta v višini 0,10 % kot enakovredno bonitetni oceni bonitetne stopnje 2, kar se redno preverja.

- (*) Usklajena lestvica bonitetnih ocen Eurosistema je objavljena na spletni strani ECB (www.ecb.europa.eu). Bonitetna ocena bonitetne stopnje 3 pomeni dolgoročno bonitetno oceno najmanj ‚BBB-‘, ki jo dodeli Fitch ali Standard & Poor’s, ‚Baa3‘, ki jo dodeli Moody’s, ali ‚BBB‘, ki jo dodeli DBRS.
- (**) Ta obsega Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 1) in Direktivo 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij (preoblikovano) (UL L 177, 30.6.2006, str. 201).
- (***) ‚Triple A‘ pomeni dolgoročno bonitetno oceno najmanj ‚AAA‘, ki jo dodeli Fitch, Standard & Poor’s ali DBRS, ali ‚Aaa‘, ki jo dodeli Moody’s, če to ni na voljo, pa kratkoročno bonitetno oceno najmanj ‚F1+‘ ki jo dodeli Fitch, ‚A-1+‘, ki jo dodeli Standard & Poor’s, ali ‚R-1H‘, ki jo dodeli DBRS.
- (****) ‚Single A‘ pomeni dolgoročno bonitetno oceno najmanj ‚A-‘, ki jo dodeli Fitch ali Standard & Poor’s, ‚A3‘, ki jo dodeli Moody’s, ali ‚AL‘, ki jo dodeli DBRS.“

2. Sedmi odstavek v oddelku 6.3.3 (edini odstavek pod naslovom „Netržni hipotekarni dolžniški instrumenti“) se nadomesti z naslednjim:

„Visoki bonitetni standardi za netržne hipotekarne dolžniške instrumente morajo biti skladni z bonitetno stopnjo 2 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema (*). Bonitetni okvir za te dolžniške instrumente, ki upošteva posebnosti posamezne jurisdikcije, bodo v ustreznih nacionalnih dokumentih opredelile NCB.

- (*) Kakor je opredeljena na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema, ki je objavljena na spletni strani ECB (www.ecb.europa.eu).“

3. Drugi in tretji odstavek v oddelku 6.3.5 se nadomestita z naslednjim:

„Ponudnik bonitetnega sistema letno sestavi statična nabora primernih dolžnikov, tj. nabora, ki obsegata vse dolžnike iz podjetniškega in javnega sektorja, ki glede na dodeljeno bonitetno oceno izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

Statični nabor	Pogoj
Statični nabor za bonitetni stopnji 1 in 2	$PD(i,t) (*) \leq 0,10 \%$
Statični nabor za bonitetno stopnjo 3	$0,10 \% < PD(i,t) \leq 0,40 \%$

- (*) $PD(i,t)$ označuje verjetnost neplačila, ki jo bonitetni sistem dodeli dolžniku i v času t.

Vsi dolžniki, ki na začetku obdobja t izpolnjujejo enega od teh pogojev, so del ustreznega statičnega nabora v času t. Na koncu 12-mesečnega obdobja se izračuna realizirana stopnja neplačila za vsak statični nabor dolžnikov v času t. Ponudnik bonitetnega sistema mora Eurosistemu vsako leto predložiti število primernih dolžnikov, ki so v času t del posameznega statičnega nabora, in število tistih dolžnikov v statičnem naboru (t), pri katerih je v naslednjih 12 mesecih prišlo do neplačila.“

4. Oddelek 6.4.2 se spremeni:

- (a) Četrta alinea edinega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Za posamezne dolžniške instrumente v kategoriji V se uporablja enoten odbitek pri vrednotenju v višini 16 % ne glede na zapadlost ali strukturo kupona.“

- (b) Peta alinea edinega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Za posamezne kolateralizirane vrednostne papirje, krite bančne obveznice (Jumbo krite bančne obveznice, navadne krite bančne obveznice in druge krite bančne obveznice) in nezavarovane dolžniške instrumente kreditnih institucij, ki so teoretično vrednoteni v skladu z oddelkom 6.5, se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju. Ta odbitek se neposredno uporablja na ravni teoretičnega vrednotenja posameznega dolžniškega instrumenta v obliki zmanjšanja vrednosti za 5 %.“

- (c) Tabela 6 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 6

Likvidnostne kategorije za tržno finančno premoženje ⁽¹⁾

Kategorija I	Kategorija II	Kategorija III	Kategorija IV	Kategorija V
Dolžniški instrumenti enot centralne ravni države	Dolžniški instrumenti enot lokalne in regionalne ravni države	Navadne krite bančne obveznice	Dolžniški instrumenti kreditnih institucij (nezavarovani)	Kolateralizirani vrednostni papirji
Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo centralne banke ⁽²⁾	Jumbo krite bančne obveznice ⁽³⁾	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo nefinančne družbe in drugi izdajatelji ⁽⁴⁾	Dolžniški instrumenti, ki jih izdajo finančne družbe, ki niso kreditne institucije (nezavarovani)	
	Agencijski dolžniški instrumenti ⁽⁴⁾	Druge krite bančne obveznice ⁽⁵⁾		
	Nadnacionalni dolžniški instrumenti			

⁽¹⁾ Likvidnostno kategorijo na splošno določa klasifikacija izdajatelja. Vendar so ne glede na klasifikacijo izdajatelja vsi kolateralizirani vrednostni papirji vključeni v kategorijo V in vsi dolžniški instrumenti v obliki Jumbo kritih bančnih obveznic v kategorijo II, medtem ko so navadne krite bančne obveznice, druge krite bančne obveznice in drugi dolžniški instrumenti, ki jih izdajo kreditne institucije, vključeni v kategoriji III in IV.

⁽²⁾ Dolžniški certifikati, ki jih je izdala ECB, in dolžniški instrumenti, ki so jih NCB izdale pred uvedbo eura v njihovi državi članici, so uvrščeni v likvidnostno kategorijo I.

⁽³⁾ Med Jumbo krite bančne obveznice se uvrščajo samo instrumenti z obsegom izdaje vsaj 1 milijarde EUR, za katere vsaj trije vzdrževalci trga redno nudijo nakupne in prodajne kotacije.

⁽⁴⁾ V likvidnostno kategorijo II se uvršča samo tržno finančno premoženje, ki so ga izdali izdajatelji, ki jih je ECB klasificirala kot agencije. Tržno finančno premoženje, ki so ga izdale druge agencije, je vključeno v likvidnostno kategorijo III ali IV, odvisno od izdajatelja in vrste finančnega premoženja.

⁽⁵⁾ Krite obveznice, ki niso skladne z direktivo UCITS, vključno s strukturiranimi kritimi obveznicami in kritimi obveznicami več izdajateljev, so vključene v likvidnostno kategorijo III.“

- (d) Sedma alinea edinega odstavka se nadomesti z naslednjim:

„Odbitek pri vrednotenju, ki se uporablja pri tržnih dolžniških instrumentih z variabilnim kuponom ^(*) v likvidnostnih kategorijah od I do IV, je enak odbitku, ki se uporablja pri instrumentih s fiksnim kuponom z zapadlostjo od nič do enega leta v likvidnostni kategoriji in bonitetni kategoriji, kamor je instrument uvrščen.“

^(*) Plačilo kupona šteje za plačilo po variabilni obrestni meri, če je kupon vezan na referenčno obrestno mero, in če obdobje ponovnega določanja kupona ni daljše od enega leta. Plačilo kupona, pri katerem obdobje ponovnega določanja presega eno leto, šteje za plačilo s fiksno donosnostjo, pri čemer je ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali zapadlosti dolžniškega instrumenta.“

(e) Tabela 7 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 7

Stopnja odbitkov pri vrednotenju, ki velja za primerno tržno finančno premoženje

Boniteta	Preostala zapadlost (leta)	Likvidnostna kategorija									
		Kategorija I		Kategorija II (*)		Kategorija III (*)		Kategorija IV (*)			Kategorija V (*)
		fiksen kupon	brezk-uponski instrument	fiksen kupon	brezk-uponski instrument	fiksen kupon	brezk-uponski instrument	fiksen kupon	brezk-uponski instrument		
Stopnji 1 in 2 (AAA do A-) (**)	0-1	0,5	0,5	1,0	1,0	1,5	1,5	6,5	6,5	16	
	1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3,0	3,0	8,5	9,0		
	3-5	2,5	3,0	3,5	4,0	5,0	5,5	11,0	11,5		
	5-7	3,0	3,5	4,5	5,0	6,5	7,5	12,5	13,5		
	7-10	4,0	4,5	5,5	6,5	8,5	9,5	14,0	15,5		
	> 10	5,5	8,5	7,5	12,0	11,0	16,5	17,0	22,5		
Stopnja 3 (BBB+ do BBB-) (**)	0-1	5,5	5,5	6,0	6,0	8,0	8,0	15,0	15,0	Ni primerno	
	1-3	6,5	6,5	10,5	11,5	18,0	19,5	27,5	29,5		
	3-5	7,5	8,0	15,5	17,0	25,5	28,0	36,5	39,5		
	5-7	8,0	8,5	18,0	20,5	28,0	31,5	38,5	43,0		
	7-10	9,0	9,5	19,5	22,5	29,0	33,5	39,0	44,5		
	> 10	10,5	13,5	20,0	29,0	29,5	38,0	39,5	46,0		

(*) Za posamezne kolateralizirane vrednostne papirje, krite bančne obveznice (Jumbo krite bančne obveznice, navadne krite bančne obveznice in druge krite bančne obveznice) in nekrte bančne obveznice, ki so teoretično vrednoteni v skladu z oddelkom 6.5, se uporablja dodaten odbitek pri vrednotenju. Ta odbitek se neposredno uporablja na ravni teoretičnega vrednotenja posameznega dolžniškega instrumenta v obliki zmanjšanja vrednosti za 5 %.

(**) Ocene, kakor so opredeljene na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema, ki je objavljena na spletni strani ECB (www.ecb.europa.eu).

(f) Tabela 8 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 8

Stopnja odbitkov pri vrednotenju, ki velja za primerne tržne dolžniške instrumente z obratno spremenljivo donosnostjo v kategorijah od I do IV

Boniteta	Preostala zapadlost (leta)	Kupon z obratno spremenljivo donosnostjo
Stopnji 1 in 2 (AAA do A-)	0-1	7,5
	1-3	11,5
	3-5	16,0
	5-7	19,5
	7-10	22,5
	> 10	28,0
Stopnja 3 (BBB+ do BBB-)	0-1	21,0
	1-3	46,5
	3-5	63,5
	5-7	68,0
	7-10	69,0
	> 10	69,5“

5. Oddelek 6.4.3 se spremeni:

- (a) Prvi dve alineji prvega odstavka se nadomestita z naslednjim:

„Za posamezna bančna posojila se uporabljajo posebni odbitki pri vrednotenju. Višina odbitka je odvisna od preostale zapadlosti, vrste plačila obresti (fiksna ali variabilna obrestna mera), bonitetne kategorije in metode vrednotenja, ki jo uporablja NCB (glej oddelek 6.5), kakor je opisano v tabeli 9 (*).

Pri bančnih posojilih z variabilno obrestno mero se uporablja takšen odbitek, kakor se uporablja pri bančnih posojilih s fiksno obrestno mero z zapadlostjo od nič do enega leta, ki imajo enako boniteto in za katere velja enaka metoda vrednotenja (vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB, ali glede na neodplačan znesek, ki ga določi NCB). Plačilo obresti se šteje kot plačilo po variabilni obrestni meri, če je obrestna mera vezana na referenčno obrestno mero in obdobje ponovnega določanja obrestne mere za to plačilo ni daljše od enega leta. Plačilo obresti, pri katerem obdobje ponovnega določanja presega eno leto, se šteje za plačilo s fiksno obrestno mero, pri čemer je ustrezna zapadlost, ki se uporablja za določanje odbitka, enaka preostali zapadlosti bančnega posojila.

(*) Odbitki pri vrednotenju, ki se uporabljajo pri bančnih posojilih s plačilom obresti po fiksni obrestni meri, se uporabljajo tudi pri bančnih posojilih, kjer je plačilo obresti vezano na stopnjo inflacije.“

- (b) Tabela 9 se nadomesti z naslednjim:

„Tabela 9

Stopnja odbitkov pri vrednotenju, ki velja za bančna posojila s fiksno obrestno mero

Boniteta	Preostala zapadlost (leta)	Metoda vrednotenja	
		Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje po teoretični ceni, ki jo določi NCB	Plačilo po fiksni obrestni meri in vrednotenje glede na neodplačan znesek, ki ga določi NCB
Stopnji 1 in 2 (AAA do A-)	0-1	8,0	10,0
	1-3	11,5	17,5
	3-5	15,0	24,0
	5-7	17,0	29,0
	7-10	18,5	34,5
	> 10	20,5	44,5
Stopnja 3 (BBB+ do BBB-)	0-1	15,5	17,5
	1-3	28,0	34,0
	3-5	37,0	46,0
	5-7	39,0	51,0
	7-10	39,5	55,5
	> 10	40,5	64,5“

- (c) Drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za netržne hipotekarne dolžniške instrumente se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 24 %.“

6. Dodatek 2 se spremeni:

Opredelitev „zmanjšanje vrednosti“ se nadomesti z naslednjim:

„Zmanjšanje vrednosti: ukrep za obvladovanje tveganj, ki se uporablja pri finančnem premoženju za zavarovanje terjatev iz povratnih transakcij, pri čemer centralna banka izvede zmanjšanje teoretične vrednosti finančnega premoženja za določen odstotek, preden uporabi odbitek pri vrednotenju.“

PRILOGA III

Priloga II k Smernici ECB/2000/7 se spremeni:

Oddelek I se spremeni:

1. Točka 6(p) se nadomesti z naslednjim:

„EU v skladu s členom 75 Pogodbe nasprotni stranki zamrzne sredstva in/ali ji naloži druge ukrepe za omejitev uporabe njenih sredstev; ali“

2. Točka 6(q) se nadomesti z naslednjim:

„država članica nasprotni stranki zamrzne sredstva in/ali ji naloži druge ukrepe za omejitev uporabe njenih sredstev; ali“

3. Točka 7 se nadomesti z naslednjim:

„Ustrezni pogodbeni ali uredbeni dogovori, ki jih uporablja NCB, bi morali zagotoviti, da ima NCB, če pride do neizpolnitve obveznosti, pravico uporabiti naslednja sredstva: (a) začasna ali trajna izključitev nasprotne stranke iz sodelovanja pri operacijah na odprtem trgu ali omejitev tega sodelovanja; (b) začasna ali trajna izključitev nasprotne stranke iz dostopa do odprtih ponudb Eurosistema ali omejitev tega dostopa; (c) prekinitev vseh neizpolnjenih pogodb in transakcij; ali (d) zahteva po pospešeni izpolnitvi terjatev, ki še niso dospele ali so pogojene. Poleg tega ima lahko NCB pravico uporabiti naslednja sredstva: (a) uporaba vlog nasprotne stranke pri NCB za pobotanje s terjatvami do te nasprotne stranke; (b) začasna ustavitev izpolnjevanja obveznosti do nasprotne stranke, dokler terjatev do nje ni poplačana; (c) zahteva po plačilu zamudnih obresti; ali (d) zahteva po plačilu nadomestila za vse izgube, ki jih je NCB utrpela, ker nasprotna stranka ni izpolnila svojih obveznosti. Ustrezni pogodbeni ali uredbeni dogovori, ki jih uporablja NCB, bi morali zagotoviti, da je nacionalni centralni banki v primeru, če pride do neizpolnitve obveznosti, pravno omogočeno, da unovči finančno premoženje, zagotovljeno kot zavarovanje, brez nepotrebne zamude in na tak način, da ima NCB pravico unovčiti vrednost danega kredita, če nasprotna stranka takoj ne poravnava svojega negativnega stanja. Da bi se zagotovilo enotno izvrševanje naloženih ukrepov, lahko Svet ECB odloči o sredstvih, vključno z začasno ali trajno izključitvijo iz sodelovanja pri operacijah na odprtem trgu in iz dostopa do odprtih ponudb Eurosistema ali omejitvijo tega sodelovanja oziroma dostopa.“
